

Chambre des Représentants de Belgique

SESSION ORDINAIRE 1996-1997

26 MAI 1997

PROJET DE LOI

relatif au casier judiciaire central

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION DE LA
JUSTICE (1)

PAR MM. **Servais VERHERSTRAETEN** et
Alberto BORIN

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre commission a examiné ce projet au cours des
réunions des 23, 29 avril et 6 mai 1997.

(1) Composition de la Commission :
Président : M. Duquesne.

A. — Titulaires :	B. — Suppléants :
C.V.P. MM. Vandeurzen, Van Pa- rys, Verherstraeten, Wil- lems.	M. Breyne, Mmes Pieters (T.), Ver- hoeven, D'Hondt (g.), M. Didden.
P.S. MM. Borin, Giet, Biefnot.	MM. Dallons, Eerdeken, Minne, Moock.
V.L.D. MM. Dewael, Van Belle, Verwilghen.	MM. Chevalier, De Croo, van den Abeelen, Versnick.
S.P. MM. Landuyt, Vandenbos- sche.	MM. Delathouwer, Roose, Van der Maelen.
P.R.L.- MM. Barzin, Duquesne.	Mme Herzet, MM. Maingain, Simo- net.
F.D.F. MM. de T'Serclaes.	MM. Beaufays, Viseur (J.-J.).
Agalev/M. Lozie.	M. Decroly, Mme Schüttringer.
Ecolo	
VI. M. Laeremans.	MM. Annemans, De Man.
Blok	

C. — Membre sans voix délibérative :

M. Walliez (FN)
M. Bourgeois (VU)

Voir :

988 - 96 / 97 :

- N° 1 : Projet de loi.
- N° 2 et 3 : Amendements.

Voir aussi :

- N° 5 : Texte adopté par la commission.

(*) Troisième session de la 49e législature.

Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers

GEWONE ZITTING 1996-1997

26 MEI 1997

WETSONTWERP

betreffende het Centraal Strafregister

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE
JUSTITIE (1)

UITGEBRACHT DOOR DE HEREN
Servais VERHERSTRAETEN en
Alberto BORIN

DAMES EN HEREN,

Uw commissie heeft dit ontwerp besproken tijdens
haar vergaderingen van 23, 29 april en 6 mei 1997.

(1) Samenstelling van de commissie :
Voorzitter : de heer Duquesne.

A. — Vaste leden :	B. — Plaatsvervangers :
C.V.P. HH. Vandeurzen, Van Pa- rys, Verherstraeten, Wil- lems.	H. Breyne, Mevr. Pieters (T.), Mevr. Verhoeven, D'Hondt (g.), H. Didden.
P.S. HH. Borin, Giet, Biefnot.	HH. Dallons, Eerdeken, Minne, Moock.
V.L.D. HH. Dewael, Van Belle, Verwilghen.	HH. Chevalier, De Croo, van den Abeelen, Versnick.
S.P. HH. Landuyt, Vandenbos- sche.	HH. Delathouwer, Roose, Van der Maelen.
P.R.L.- HH. Barzin, Duquesne.	Mevr. Herzet, HH. Maingain, Simo- net.
F.D.F. Mevr. de T'Serclaes.	HH. Beaufays, Viseur (J.-J.).
Agalev/H. Lozie.	H. Decroly, Mevr. Schüttringer.
Ecolo	
VI. H. Laeremans.	HH. Annemans, De Man.
Blok	

C. — Niet-stemgerechtigd lid :

H. Walliez (FN)
H. Bourgeois (VU)

Zie :

988 - 96 / 97 :

- N° 1 : Wetsontwerp.
- N° 2 en 3 : Amendementen.

Zie ook :

- N° 5 : Tekst aangenomen door de commissie.

(*) Derde zitting van de 49e zittingsperiode.

I. — EXPOSE INTRODUCTIF DU MINISTRE DE LA JUSTICE

Le projet de loi relatif au casier judiciaire central poursuit essentiellement trois objectifs.

A. Inscrire le casier judiciaire central dans un cadre légal permettant d'en faire un instrument de travail moderne et performant;

B. Définir des règles d'alimentation du casier et d'accès aux données du casier répondant à sa fonction d'information des autorités dans l'accomplissement de leurs missions au sujet des antécédents judiciaires des personnes concernées;

C. Favoriser une politique pénale plus cohérente par des dispositions permettant une juste application de la loi pénale, de favoriser le reclassement des condamnés à des peines légères et de participer à la prévention de la récidive.

A. Inscrire le casier judiciaire central dans un cadre légal permettant d'en faire un instrument de travail moderne et performant

1. A l'heure actuelle, le fondement légal du casier judiciaire central est constitué exclusivement par les articles 600 à 602 du Code d'instruction criminelle, qui prescrivent aux greffiers des tribunaux correctionnels et des cours d'assises de consigner sur un registre particulier l'identité de tous les individus condamnés à un emprisonnement correctionnel ou à une peine plus forte et d'en envoyer, tous les trois mois, copie au ministre de la Justice, chargé de tenir un registre général des condamnations.

Le casier judiciaire central n'a fait l'objet d'adaptations significatives qu'en vertu de circulaires ministérielles, dont la première date du 31 décembre 1888.

Ainsi, les relevés trimestriels ont été remplacés, dès 1888, par des bulletins séparés et individuels, destinés à être classés par ordre alphabétique dans les dossiers du casier judiciaire central.

De nombreuses circulaires sont par la suite venues compléter la liste des condamnations inscrites à ce casier et établir les règles relatives à la délivrance des extraits aux autorités judiciaires, à certaines administrations et aux particuliers qui sont tenus de présenter un tel extrait à l'étranger.

Outre le casier judiciaire central, il existe également des casiers judiciaires communaux qui ne sont pas alimentés par le casier judiciaire central, mais par des bulletins envoyés par les tribunaux. Ces casiers permettent aux administrations communales de délivrer des certificats de bonnes conduite, vie et

I. — INLEIDENDE UITEENZETTING VAN DE MINISTER VAN JUSTITIE

Het wetsontwerp betreffende het centraal strafregister heeft voornamelijk de drie volgende doelstellingen :

A. het centraal strafregister een juridische vorm geven die de mogelijkheid biedt het uit te bouwen tot een modern werkinstrument met een hoog prestatievermogen;

B. regels bepalen voor de voeding van het strafregister alsook voor de toegang tot de erin opgenomen gegevens, die beantwoorden aan zijn rol op het stuk van de informatieverstrekking aan de autoriteiten in het kader van de uitvoering van hun opdrachten, betreffende het gerechtelijk verleden van de betrokken personen;

C. bijdragen tot een coherenter strafbeleid door het uitwerken van bepalingen die een billijke toepassing van de strafwetgeving mogelijk maken, de reclassering van lichtgestraften bevorderen en recidive helpen voorkomen.

A. Het centraal strafregister een juridische vorm geven die de mogelijkheid biedt het uit te bouwen tot een modern werkinstrument met een hoog prestatievermogen

1. De wettelijke grondslag van het centraal strafregister ligt thans uitsluitend in de artikelen 600 tot en met 602 van het Wetboek van Strafvordering, op grond waarvan de griffiers van de correctionele rechtbanken en van de hoven van assisen ertoe gehouden zijn de identiteit van alle tot een correctionele gevangenisstraf of tot een zwaardere straf veroordeelde personen in een speciaal register op te schrijven. Tevens moeten zij om de drie maanden een afschrift ervan toezenden aan de minister van Justitie, die belast is met het houden van een algemeen register van veroordelingen.

Het is slechts op grond van ministeriële circularies, waarvan de eerste op 31 december 1888 is uitgevaardigd, dat het centraal strafregister op ingrijpende wijze is aangepast.

Zo zijn de driemaandelijks overzichten reeds in 1888 vervangen door afzonderlijke, individuele bulletins die alfabetisch in de dossiers van het centraal strafregister werden gerangschikt.

Aan de hand van tal van circulaires is nadien de lijst van de in voornoemd register opgenomen veroordelingen aangevuld en zijn regels bepaald voor de afgifte van uittreksels aan de gerechtelijke autoriteiten, aan besturen en aan particulieren indien zij een dergelijk uittreksel in het buitenland moeten voorleggen.

Naast het centraal strafregister bestaan er ook gemeentelijke strafregisters, die niet door het centraal strafregister worden gevoed maar door middel van bulletins overgezonden door de rechtbanken. Op grond van deze registers geven de gemeentebesturen getuigschriften van goed zedelijk gedrag af aan par-

moeurs aux particuliers ou à certaines administrations publiques et de dresser les bulletins de renseignements adressés aux juridictions pénales.

2. La tenue parallèle du casier judiciaire central et des casiers judiciaires communaux présente cependant un certain nombre d'inconvénients importants :

a) la mobilisation excessive et inutile de personnel au niveau communal;

b) le risque qu'il y ait des différences de fond entre les données enregistrées dans les deux casiers judiciaires, différences pouvant entraîner un traitement différent par les services compétents;

c) des applications différentes des règles en matière d'effacement de condamnations lors de l'établissement d'extraits du casier judiciaire central, ainsi que de bulletins de renseignements et de certificats de bonnes conduite, vie et mœurs.

3. Afin de remédier à ces difficultés :

a) le projet de loi consacre légalement l'existence du casier judiciaire central conçu comme une banque de données alimentée par différents services et dont l'accès est réservé, selon des règles strictes, à certains utilisateurs;

b) le projet prévoit un enregistrement informatisé des données, non seulement au service du casier judiciaire central du ministère de la Justice, mais également au sein des greffes des juridictions répressives;

c) le projet énumère de façon exhaustive les informations devant être enregistrées dans le casier judiciaire central;

d) une connexion informatique sera établie entre le casier judiciaire central et les administrations communales de sorte que les casiers judiciaires communaux pourront être progressivement supprimés et que le personnel des administrations communales pourra se voir confier d'autres tâches.

B. Définir des règles d'alimentation du casier et d'accès aux données du casier répondant à sa fonction d'information des autorités dans l'accomplissement de leurs missions au sujet des antécédents judiciaires des personnes concernées

1. Les greffiers auront la mission de transmettre au casier judiciaire les décisions dans les trois jours suivant celui où elles seront passées en force de chose jugée.

Ces transmissions réalisées aujourd'hui au moyen de bulletins de condamnation seront effectuées à terme par liaison informatique automatisée. Les greffiers seront responsables de la conformité des informations aux décisions rendues par les tribunaux.

2. Les règles d'accès aux données sont établies en fonction de la finalité du casier judiciaire telle que

ticulieren of aan bepaalde openbare besturen en worden de inlichtingenbulletins bestemd voor de strafrechtelijke overheden bijgewerkt.

2. Het naast elkaar bestaan van het centraal strafregister en van de gemeentelijke strafregisters brengt evenwel een aantal belangrijke nadelen mee :

a) een overmatige en nutteloze aanwending van personeel op gemeentelijk niveau;

b) het gevaar dat inhoudelijke verschillen bestaan tussen de gegevens van beide strafregisters, die kunnen leiden tot een verschillende behandeling door de bevoegde diensten;

c) verschillen in de toepassing van de regels inzake uitwissing van veroordelingen bij de opmaak van uittreksels uit het centraal strafregister, alsook van inlichtingenbulletins en van getuigschriften van goed zedelijk gedrag.

3. Om deze moeilijkheden te verhelpen :

a) bevestigt dit wetsontwerp het wettelijk bestaan van een centraal strafregister, dat wordt opgevat als een door verschillende diensten gevoede gegevensbank die volgens strikte regels toegankelijk is voor bepaalde gebruikers;

b) voorziet het ontwerp in de geïnformatiseerde registratie van de gegevens, niet alleen in de dienst van het centraal strafregister van het ministerie van Justitie, maar tevens bij de griffies van de strafrechten;

c) geeft het ontwerp een uiterst precieze opsomming van de gegevens die in het centraal strafregister moeten worden opgenomen;

d) zal een geïnformatiseerde verbinding worden gelegd tussen het centraal strafregister en de gemeentebesturen zodat de gemeentelijke strafregisters geleidelijk kunnen worden afgeschaft en aan hun personeel andere taken kunnen worden toevertrouwd.

B. Regels bepalen voor de voeding van het strafregister alsook voor de toegang tot de erin opgenomen gegevens, die beantwoorden aan zijn rol op het stuk van de informatieverstrekking aan de autoriteiten in het kader van de uitvoering van hun opdrachten, betreffende het gerechtelijk verleden van de betrokken personen

1. De griffiers zullen de opdracht krijgen de beslissingen aan het strafregister over te zenden uiterlijk drie dagen nadat die beslissingen in kracht van gewijsde zijn gegaan.

Die verzending, die momenteel via de veroordelingsbulletins gebeurt, zal op termijn via een geautomatiseerd computernetwerk lopen. De griffiers zullen zorgen voor de gelijkvormigheid van de informatie met de door de rechtbanken genomen beslissingen.

2. De regels die gelden voor de toegang tot de gegevens hangen af van het doel van het strafregis-

définie à l'article 3 du projet comme suggéré par le Conseil d'Etat.

Sa finalité première consiste dans la communication dans des buts spécifiques à des autorités judiciaires ou administratives ou à la personne concernée, des renseignements relatifs aux condamnations et mesures prononcées en matière pénale et de défense sociale.

a) Ainsi pour les tribunaux, s'agira-t-il de leur permettre « d'accomplir l'action du pouvoir judiciaire en matière pénale », c'est-à-dire d'assurer la poursuite et la répression des infractions.

b) Les autorités administratives accèderont aux renseignements du casier lorsque la connaissance du passé judiciaire des personnes concernées par les mesures administratives relevant de leur compétence sera nécessaire pour l'application des dispositions légales ou réglementaires.

c) Enfin, les particuliers pourront accéder aux données les concernant lorsqu'ils seront appelés à produire un extrait de casier judiciaire.

3. C'est en fonction des finalités propres à chaque catégorie de destinataires des extraits qu'ont été déterminées les informations disponibles pour chacune d'elles.

Le projet prévoit un accès modulé aux données du casier judiciaire en fonction de la qualité du destinataire et de l'usage auquel elles sont destinées.

a) Les autorités judiciaires, les autorités chargées de l'exécution des décisions rendues en matière pénale et de défense sociale, les services de police et de renseignements, bénéficieront de l'accès le plus large aux données du casier judiciaire.

Deux limites importantes sont néanmoins prévues :

— d'une part, l'accès ne peut intervenir que « dans le cadre de leurs missions prévues par la loi qui requièrent la connaissance du casier judiciaire » ;

— d'autre part, certaines décisions ne leur sont plus accessibles après la survenance de circonstances telles qu'une mesure d'amnistie, un arrêt de cassation ou l'abrogation de la disposition pénale sur base de laquelle la décision a été rendue.

b) Les administrations publiques autorisées par arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres auront un accès plus limité puisqu'elles ne pourront avoir connaissance :

- des arrêts de réhabilitation et des condamnations en faisant l'objet;
- des décisions ordonnant la suspension du prononcé ou la suspension probatoire;
- des condamnations légères après un délai de 3 ans.

ter, omschreven in het door de Raad van State voorgestelde artikel 3 van het ontwerp.

Het eerste doel van het register bestaat erin inlichtingen in verband met de veroordelingen en maatregelen die in strafzaken en ter bescherming van de maatschappij werden uitgesproken en genomen, voor bijzondere doeleinden aan de rechterlijke of administratieve overheid of aan de betrokken persoon mee te delen.

a) Zo zal het zaak zijn de rechtbanken in staat te stellen « de opdrachten van de rechterlijke macht in strafzaken (uit te voeren) », dat wil zeggen misdrijven te vervolgen en te bestraffen.

b) Administratieve overheidsinstanties zullen toegang tot de gegevens van het register krijgen wanneer kennis van het gerechtelijk verleden van de personen op wie de administratieve maatregelen waarvoor die instanties bevoegd zijn betrekking hebben, noodzakelijk is voor de toepassing van de wettelijke of verordeningsbepalingen.

c) Tot slot zullen particulieren toegang kunnen krijgen tot de gegevens die op hen betrekking hebben, wanneer hen gevraagd wordt een uittreksel uit het strafregister over te leggen.

3. Al naar gelang de doelstellingen die eigen zijn aan iedere categorie aanvragers van de uittreksels, werd bepaald welke informatie voor iedere categorie beschikbaar wordt gesteld.

Het ontwerp voorziet in een gemoduleerde toegang tot de gegevens van het strafregister, die rekening houdt met de hoedanigheid van de aanvrager en met het gebruik dat van de gegevens gemaakt wordt.

a) De rechterlijke overheid, de overheidsinstanties belast met de tenuitvoerlegging van de beslissingen die in strafzaken en ter bescherming van de maatschappij werden gewezen, de politie- en inlichtingendiensten zullen de ruimst mogelijke toegang tot de gegevens van het strafregister krijgen.

Er wordt evenwel in twee beperkingen voorzien :

— ten eerste : toegang is maar mogelijk « in het kader van hun bij wet bepaalde opdrachten ingeval de kennis van gegevens van het strafregister vereist is »;

— ten tweede : tot sommige beslissingen zullen zij niet langer toegang hebben in het licht van bepaalde gewijzigde omstandigheden zoals de uitspraak van een amnestiemaatregel of een cassatie-arrest of de opheffing van de strafbepaling op grond waarvan de beslissing werd genomen.

b) De openbare besturen die na een in Minister-raad overlegd besluit een machtiging hebben gekregen, zullen maar een beperkte toegang krijgen, aangezien zij geen toegang zullen hebben tot :

- arresten van herstel in eer en rechten en de veroordelingen waarop dat herstel betrekking heeft;
- beslissingen tot opschorting van de uitspraak van de veroordeling of van de probatoire opschorting;
- lichte veroordelingen na een termijn van drie jaar.

c) Ce sont les particuliers qui recevront les extraits les plus réduits (l'extrait, outre les exclusions prévues pour les administrations, ne mentionnera pas les déchéances prévues par la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse et les mesures prises à l'égard des anormaux) sous réserve des cas dans lesquels la demande sera formulée en vue d'accéder à une activité dont les conditions d'accès ou d'exercice sont définies par des dispositions légales ou réglementaires ou pour exercer une activité mettant la personne concernée en présence de mineurs.

C. Favoriser une politique pénale plus cohérente par des dispositions permettant une juste application de la loi pénale, de favoriser le reclassement des condamnés à des peines légères et de participer à la prévention de la récidive

1. Une politique pénale cohérente exige manifestement que les autorités judiciaires exercent leurs missions en pleine connaissance de cause et notamment des antécédents judiciaires de l'intéressé. Il doit en être ainsi tant au niveau de l'information ou de l'instruction pénale qu'au stade du jugement ou de la phase d'exécution de la décision rendue à l'égard de l'intéressé.

Or, l'application de la loi du 9 janvier 1991 relative à l'effacement des condamnations et à la réhabilitation en matière pénale a conduit à des difficultés majeures.

Ainsi, en cas de nouveaux faits commis trois ans après une condamnation à une peine de six mois au plus ou à une amende ne dépassant pas 500 francs, cette condamnation ne figure plus sur les extraits du casier judiciaire, ce qui peut faire croire à l'absence d'antécédents judiciaires alors qu'il n'en est rien.

Par ailleurs, les dispositions de cette loi ont rendu inopérantes dans de nombreux cas, les règles relatives à la prescription ou à l'exécution des peines, des peines étant effacées du casier avant que leur exécution fût prescrite.

Enfin, dans le domaine du sursis, les règles de révocation du sursis ont également été mises à mal puisque dans certains cas de révocation du sursis, la condamnation a pu faire l'objet d'un effacement avant d'avoir pu être exécutée.

2. L'extension du champ d'application de l'effacement des condamnations prévue dans la loi du 9 janvier 1991 fut également inspirée par l'objectif généreux de favoriser la réinsertion sociale et professionnelle de la personne condamnée en évitant le maintien, après un délai de trois ans, de la mention

c) Particulieren krijgen de meest beperkte uittreksels (behalve de voor de besturen geldende uitzonderingen zal het uittreksel de vervallenverklaringen niet vermelden waarin is voorzien bij de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming en bij de maatregelen genomen ten aanzien van abnormalen), behoudens de gevallen waarbij de aanvraag wordt geformuleerd om toegang te krijgen tot een activiteit waarvan de voorwaarden inzake toegang of uitoefening door wettelijke of verordeningsoepalingen worden vastgelegd of nog, om een activiteit uit te oefenen waarbij de betrokkene in het bijzijn van minderjarigen zal vertoeven.

C. Bijdragen tot een coherenter strafbeleid door het uitwerken van bepalingen die een bilijke toepassing van de strafwetgeving mogelijk maken, de reclassering van lichtgestraften bevorderen en recidive helpen voorkomen

1. Een coherent strafbeleid vereist uiteraard dat de gerechtelijke overheid haar opdrachten met kennis van zaken — meer bepaald met kennis van de gerechtelijke antecedenten van de betrokkene — uitoefent. Dat moet zowel op het vlak van het opsporings- en van het strafonderzoek het geval zijn, als in het stadium van het vonnis of van de tenuitvoerlegging van de beslissing die ten aanzien van de betrokkene werd gewezen.

De toepassing van de wet van 9 januari 1991 betreffende de uitwissing van veroordelingen en het herstel in eer en rechten in strafzaken heeft tot zeer grote moeilijkheden geleid.

Zo staat een veroordeling niet meer in het uittreksel van het strafregister vermeld wanneer drie jaar na een veroordeling tot een gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of tot een geldboete van ten hoogste 500 frank, nieuwe feiten worden gepleegd; zulks kan de indruk wekken dat er geen gerechtelijke antecedenten zijn, terwijl dat wél het geval is.

Voorts hebben de bepalingen van deze wet de regels met betrekking tot de verjaring of tot de tenuitvoerlegging van de straffen in tal van gevallen onwerkzaam gemaakt, aangezien de straffen uit het register worden gewist nog vóór de tenuitvoerlegging ervan werd bevolen.

In verband met het uitstel ten slotte, zijn ook de regels inzake de herroeping van dat uitstel in het gedrang gekomen: in een aantal gevallen van herroeping van het uitstel kan het immers voorkomen dat de veroordeling uitgewist werd nog vóór ze kon worden uitgevoerd.

2. De uitbreiding van de toepassingsfeer van de uitwissing van veroordelingen waarin werd voorzien in de wet van 9 januari 1991, werd ook ingegeven door de lovenswaardige doelstelling om de sociale en beroepsmatige herintegratie van de veroordeelde in de hand te werken door te voorkomen dat lichte

dans les certificats de bonnes conduite, vie et mœurs des condamnations légères.

2.1. Or, les modifications intervenues sont en grande partie restées sans effet en raison de l'application de l'alinéa 2 de l'article 619 du Code d'instruction criminelle, selon lequel l'effacement n'est pas applicable aux condamnations comportant des déchéances ou des interdictions dont les effets dépassent une durée de trois ans.

Si les déchéances et interdictions prononcées par le juge sont peu nombreuses, celles résultant automatiquement de la condamnation du chef de certaines infractions le sont par contre beaucoup plus.

Les difficultés majeures proviennent du fait qu'elles ne figurent pas sur les bulletins de condamnation puisqu'elles ne sont pas prononcées par le juge mais constituent une conséquence de la condamnation résultant d'une loi ou d'un règlement.

Il est donc malaisé de déterminer avec certitude qu'une condamnation peut être effacée.

Enfin leur nombre est tel que de très nombreuses condamnations pourtant légères ne sont jamais effacées et sont dès lors mentionnées sur le certificat de bonnes conduite, vie et mœurs.

2.2. La volonté de concilier d'une part les exigences d'une juste application de la loi pénale et d'autre part, le souci de favoriser réellement la réinsertion sociale de l'intéressé, a conduit à retenir la solution de l'accès modulé déjà évoqué précédemment.

Les condamnations légères resteront ainsi toujours accessibles aux autorités judiciaires.

Par contre, après trois années, les administrations publiques et les particuliers n'auront plus connaissance des condamnations légères à moins qu'elles ne comportent des déchéances ou des interdictions dont les effets dépassent une durée de trois ans prononcées dans le jugement.

a) Pour les administrations, les extraits mentionneront néanmoins les condamnations comportant de telles déchéances et interdictions non prononcées par le tribunal mais résultant d'une disposition légale ou réglementaire particulière dont la connaissance leur sera indispensable.

b) Il en sera de même pour les extraits délivrés aux particuliers lorsque la demande sera effectuée en vue d'accéder à une activité dont les conditions d'accès ou d'exercice ont été définies par des dispositions légales ou réglementaires, si les interdictions ou déchéances que comportent la condamnation ont pour effet d'interdire à la personne concernée d'exercer cette activité. (Ceci concernera par exemple l'activité d'armurier ou de réviseur d'entreprise ...).

c) Le projet de loi s'inscrit évidemment dans l'ensemble des mesures visant à accroître la cohérence et l'efficacité de la politique criminelle, ce qui est deve-

veroordelingen na een termijn van drie jaar nog langer in het getuigschrift van goed zedelijk gedrag vermeld blijven.

2.1. De aangebrachte wijzigingen zijn echter grotendeels zonder enig gevolg gebleven wegens de toepassing van het tweede lid van artikel 619 van het Wetboek van Strafvordering, op grond waarvan de uitwissing niet van toepassing is op veroordelingen die vervallenverklaringen of ontzettingen inhouden waarvan de gevolgen zich over meer dan drie jaar uitstrekken.

Vervallenverklaringen en ontzettingen die door de rechter worden uitgesproken zijn wel gering in aantal, maar vervallenverklaringen en ontzettingen die automatisch voortvloeien uit veroordelingen wegens bepaalde misdrijven, zijn daarentegen veel talrijker.

De grootste moeilijkheden vloeien voort uit het feit dat ze niet op de veroordelingsbulletins vermeld staan aangezien ze niet door de rechter worden uitgesproken, maar een gevolg zijn van de veroordeling krachtens een wet of een verordening.

Het is dus niet zo eenvoudig met zekerheid te bepalen of een veroordeling kan worden uitgewist.

Ten slotte is dat aantal zo groot dat zeer veel — nochtans lichte — veroordelingen nooit worden uitgewist en bijgevolg op het getuigschrift van goed zedelijk gedrag vermeld staan.

2.2. Het streven om een billijke toepassing van het strafrecht te verzoenen met de zorg om de resocialisering van de betrokkene werkelijk te bevorderen heeft tot de oplossing van de reeds voormelde gemoduleerde toegang geleid.

Zo zal de gerechtelijke overheid steeds toegang tot de lichte veroordelingen blijven hebben.

De openbare besturen en de particulieren daarentegen, zullen na drie jaar geen kennis meer krijgen van lichte straffen tenzij die vervallenverklaringen of ontzettingen inhouden waarvan de gevolgen een in het vonnis bepaalde termijn van drie jaar overschrijden.

a) Voor de besturen zullen de uittreksels niettemin de veroordelingen vermelden die dergelijke vervallenverklaringen en ontzettingen inhouden die niet door een rechtbank werden uitgesproken, maar die het gevolg zijn van een bijzondere wettelijke of verordeningsbepaling waarvan zij in elk geval kennis zullen moeten hebben.

b) Dat geldt ook voor uittreksels die aan particulieren worden afgegeven wanneer de aanvraag wordt ingediend om toegang te krijgen tot een activiteit waarvan de toegangs- of uitoefeningsvoorwaarden door wettelijke of verordeningsbepalingen werden vastgelegd, als de vervallenverklaringen of de ontzettingen vervat in het vonnis tot gevolg hebben dat de betrokkene de mogelijkheid ontzegd wordt die activiteit uit te oefenen. (Zulks zal bijvoorbeeld op de activiteit van wapenhandelaar of van bedrijfsrevisor, ... betrekking hebben).

c) Het ontwerp van wet past uiteraard in het geheel van de maatregelen die worden voorgesteld ten einde het strafbeleid meer samenhang en doeltref-

nu une nécessité absolue à la suite des événements dramatiques que le pays a connus au cours des derniers mois.

Certaines formes de récidive en matière d'abus sexuels et de violences commis sur des enfants doivent être combattues plus efficacement.

Le gouvernement a dès lors jugé nécessaire de prévoir deux dispositions particulières à ce sujet dans le projet de loi.

La première disposition tend à garantir que lorsqu'un particulier demande un extrait du casier judiciaire en vue d'accéder à une activité qui relève de l'éducation, de la guidance psycho-médico-sociale, de l'aide à la jeunesse, de la protection de l'enfance, de l'animation ou de l'encadrement de mineurs, l'extrait mentionne toutes les condamnations et les décisions rendues en matière de défense sociale pour des faits visés aux articles 354 à 360 du Code pénal (exposition et délaissement d'enfants), 368 et 369 (enlèvement d'enfants), 372 à 386ter (attentat à la pudeur, viol et autres délits de mœurs), 398 à 410 (violences volontaires sur des personnes) ainsi qu'aux articles 422bis et 422ter (défaut d'assistance à personnes en danger), lorsqu'ils sont commis à l'égard d'un mineur et que cet élément est constitutif de l'infraction ou qu'il en aggrave la peine.

De telles condamnations ne peuvent être effacées que par un arrêt de réhabilitation.

La deuxième disposition particulière concerne d'ailleurs la réhabilitation. Elle prévoit l'obligation de recueillir l'avis d'un service spécialisé dans la guidance ou le traitement des délinquants sexuels avant toute décision de réhabilitation, lorsque le requérant a été condamné pour viol ou attentat à la pudeur (accomplis sur des mineurs ou des majeurs) ou pour d'autres délits à caractère sexuel, s'ils ont été accomplis sur des mineurs ou ont impliqué leur participation.

CONCLUSION

Lorsque le casier judiciaire central aura reçu une nouvelle forme juridique, que la transmission et l'enregistrement des données auront été informatisés et que le casier judiciaire central et les administrations communales auront été interconnectés, le pays disposera d'un puissant instrument de travail au service d'une politique pénale moderne et efficace.

En outre, les dispositions modulant l'accès au casier judiciaire et prévoyant la non-mention des peines légères permettent de concilier les exigences en

fendheid te verlenen, hetgeen in het licht van de dramatische gebeurtenissen waarmee het land tijdens de jongste maanden is geconfronteerd, een absolute noodzaak is geworden.

Op het stuk van seksueel misbruik en geweld ten aanzien van kinderen moeten bepaalde vormen van recidive efficiënter worden bestreden.

De regering achtte het dan ook noodzakelijk twee bijzondere bepalingen in het voorontwerp van wet op te nemen.

De eerste bepaling strekt ertoe te waarborgen dat wanneer een particulier een uittreksel uit het strafregister aanvraagt ten einde toegang te krijgen tot een activiteit die verband houdt met opvoeding, psycho-medische en sociale begeleiding, hulpverlening aan de jeugd, kindbescherming, animatie of met begeleiding van minderjarigen, op dat uittreksel melding moet worden gemaakt van alle veroordelingen en beslissingen uitgesproken inzake bescherming van de maatschappij wegens feiten omschreven in de artikelen 354 tot 360 van het Strafwetboek (te vondeling leggen en verlaten van kinderen), 368 en 369 (ontvoering van kinderen), 372 tot 386ter (aanslag op de eerbaarheid, verkrachting en andere zedenmisdrijven), 398 tot 410 (vrijwillige geweldpleging op personen) alsook 422bis en 422ter (hulpverzuim ten aanzien van personen in gevaar), indien zij zijn gepleegd ten aanzien van een minderjarige en dit feit een bestanddeel van het misdrijf vormt of de bestraffing ervan verzwaart.

Dergelijke veroordelingen kunnen dan ook alleen bij een beslissing tot herstel in eer en rechten worden uitgewist.

De tweede bijzondere bepaling heeft overigens betrekking op het herstel in eer en rechten. Ze legt de verplichting op dat een dienst gespecialiseerd in de begeleiding of de behandeling van seksuele delinquenten een advies moet uitbrengen vooraleer een beslissing houdende herstel in eer en rechten wordt getroffen, wanneer de verzoeker veroordeeld is geweest wegens verkrachting of aanslag op de eerbaarheid (gepleegd ten aanzien van minderjarigen of van meerderjarigen) of wegens andere misdrijven van seksuele aard ingeval zij gepleegd zijn ten aanzien van minderjarigen of deze laatsten daarbij betrokken waren.

BESLUIT

Wanneer aan het centraal strafregister een nieuwe juridische vorm zal zijn verleend, het informatiseringsproces betreffende de verzending en de registratie van gegevens zal zijn voltooid en een geïnformatiseerde verbinding tussen het centraal strafregister en de gemeentebesturen tot stand zal zijn gebracht, zal het land over een krachtig werk-instrument beschikken als bestanddeel van een modern en efficiënt strafbeleid.

Bovendien bieden de regels houdende variabele toegang tot het strafregister en niet-vermelding van lichte straffen de mogelijkheid de vereisten inzake

matière de défense sociale à l'égard de personnes qui n'offrent pas les garanties requises pour exercer certains droits ou activités et la nécessité de faciliter la réinsertion sociale des condamnés.

II. — DISCUSSION GENERALE

Mme Cahay-André souhaite savoir si la Commission à la protection de la vie privée a rendu un avis sur le projet. Dans l'affirmative, quelles en sont les grandes lignes?

Un cloisonnement sera-t-il instauré entre le casier judiciaire, le registre national et la banque carrefour?

Quelles sont les garanties du projet relatives à la protection de la vie privée et à l'exactitude des informations?

Les communes auront-elles un accès au Casier judiciaire central et les informations préciseront-elles les faits retenus à charge des condamnés?

Enfin, le projet modifie-t-il substantiellement les dispositions relatives à l'effacement des peines de la loi du 9 janvier 1991?

Le ministre expose que la Commission de la protection de la vie privée a rendu un avis n° 19195 le 27 juin 1995 suite à sa demande du 2 mai 1995.

Les principales remarques de la Commission sont les suivantes :

1) En donnant une base légale au casier judiciaire et à ses conditions d'utilisation, le projet de loi répond aux préoccupations que la Commission avait exprimées à l'occasion de l'avis qu'elle avait rendu à propos d'un projet d'arrêté royal visant à autoriser les fonctionnaires et agents chargés de la tenue du casier judiciaire central à faire usage du numéro d'identification du registre national des personnes physiques.

2) La Commission ne relève rien qui contrevienne aux dispositions de la loi du 8 décembre 1992 sur la protection de la vie privée dans les dispositions du projet qui déterminent les informations enregistrées dans le casier judiciaire qui sont accessibles aux autorités de police et de justice et aux administrations publiques. Toutefois, la Commission a estimé qu'eu égard au caractère particulièrement sensible des données enregistrées, l'habilitation devrait être « octroyée de manière plus restrictive, et davantage en considération des fonctions exercées que sur la base du grade des agents habilités ». Une remarque semblable est formulée concernant l'accès aux informations du registre national.

Il a été satisfait à ces remarques par la précision dans le projet (voir articles 5 et 7) que les personnes

bescherming van de maatschappij tegen personen die niet de vereiste waarborgen bieden voor de uitoefening van bepaalde rechten of activiteiten in overeenstemming te brengen met de noodzaak om de resocialisatie van de veroordeelden te bevorderen.

II. — ALGEMENE BESPREKING

Mevrouw Cahay-André wil weten of de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer een advies over het ontwerp heeft uitgebracht. Zo ja, wat zijn er dan de kerngedachten van?

Zullen het strafregister, het rijksregister en de kruispuntbank van elkaar worden gescheiden?

Wat zijn de waarborgen van het ontwerp inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en de juistheid van de gegevens?

Krijgen de gemeenten toegang tot het centraal strafregister? Zal de informatie gegevens bevatten betreffende feiten die de veroordeelden ten laste worden gelegd?

Wijzigt het ontwerp tot slot op essentiële wijze de bepalingen inzake de uitwissing van straffen van de wet van 9 januari 1991?

De minister geeft aan dat de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer op 27 juni 1995, op het verzoek van de minister van 2 mei 1995, advies n° 19195 heeft uitgebracht.

De commissie formuleerde in hoofdzaak de volgende opmerkingen :

1) Door een wettelijke grondslag te geven aan het strafregister en aan de voorwaarden waaronder het kan worden geraadpleegd, komt het ontwerp tegemoet aan de bekommernissen die de commissie te kennen had gegeven in een advies dat ze had uitgebracht met betrekking tot een ontwerp van koninklijk besluit dat ertoe strekte de ambtenaren belast met het beheer van het centraal strafregister de toestemming te verlenen gebruik te maken van het identificatienummer van het rijksregister van natuurlijke personen.

2) Volgens de commissie zijn de bepalingen van het ontwerp die stipuleren tot welke in het strafregister geregistreerde gegevens de politievle en gerechtelijke overheid en de openbare besturen toegang hebben, niet in strijd met de bepalingen van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer. De commissie meent evenwel dat, gelet op het feit dat de geregistreerde gegevens bijzonder gevoelig liggen, de machtiging op een restrictievere wijze zou moeten worden verleend en meer rekening zou moeten houden met de uitgeoefende functies dan met de graad van de gemachtigde ambtenaren. Inzake de toegang tot de gegevens uit het rijksregister wordt een soortgelijke opmerking geformuleerd.

Het ontwerp komt aan deze opmerkingen tegemoet door de precisering dat de betrokken personen

concernées seront « nommément désignées par écrit » et que les « délégations doivent être motivées et justifiées par les nécessités du service ».

3) La Commission, marquant sa satisfaction quant à la précision à l'article 601 selon laquelle les personnes qui interviennent dans le traitement de l'information du casier judiciaire sont tenues au secret professionnel, a demandé que le mot « précautions » mentionné à l'article 601 (article 15) soit remplacé par le mot « mesures », le texte devenant « Elles prennent toutes mesures utiles afin d'assurer la sécurité des informations... ». Il a été satisfait à cette remarque.

4) La Commission a enfin demandé que le projet comporte une disposition prévoyant que le Roi pourra déterminer les mesures propres à assurer la sécurité de l'information qui devront être mises en oeuvre dans les services du casier judiciaire central ainsi que dans les administrations publiques autorisées à accéder aux données du casier judiciaire. Le Roi pourra ainsi définir la mission qui pourra être confiée à un conseiller de sécurité spécialement chargé de veiller à la sécurité de l'information. L'article 602 (article 16) satisfait à cette recommandation.

Le projet contient un ensemble de garanties à propos de la protection de la vie privée :

1) L'article 3 définit les destinataires de la communication des renseignements ainsi que les finalités du casier judiciaire en rapport avec chacun des destinataires. Ainsi, les autorités judiciaires auront accès au casier pour accomplir l'action du pouvoir judiciaire en matière pénale alors que les autorités administratives auront cet accès afin d'appliquer des dispositions nécessitant la connaissance du passé judiciaire des personnes concernées par des mesures administratives.

2) L'accès au registre national des agents de niveau 1 des services du casier judiciaire permettra de vérifier l'identification des personnes inscrites dans le casier judiciaire. Cet accès sera toutefois limité aux informations visées à l'article 3, alinéa 1er, 1° à 8° et alinéa 2, de la loi du 8 août 1983 organisant un registre national des personnes physiques.

3) Concernant l'accès des administrations, le projet prévoit les garanties suivantes :

— la nécessité d'un arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres après un avis de la Commission de la protection de la vie privée;

— l'accès ne pourra avoir lieu que dans le « cadre d'une fin déterminée par ou en vertu de la loi.

4) Les articles 9 et 10 qui concernent l'accès des particuliers montrent bien que le particulier devra introduire une demande personnelle, l'extrait lui étant délivré par la commune. Un particulier, par exemple un employeur privé, n'aura en aucune façon

« schriftelijk bij naam [worden] aangewezen » en dat de « delegaties [...] met redenen [...] omkleed [moeten zijn] en verantwoord door de behoeften van de dienst » (zie de artikelen 5 en 7).

3) De commissie spreekt haar voldoening uit over de precisering in artikel 601 dat de personen die meewerken aan de verwerking van de gegevens in het strafregister door het beroepsgeheim gebonden zijn. De commissie heeft gevraagd dat de in artikel 601 (artikel 15) vermelde woorden « het nodige » vervangen zouden worden door het woord « maatregelen » zodat de tekst luidt als volgt : « Ze moeten alle maatregelen nemen die nodig zijn om de veiligheid van de geregistreerde gegevens te waarborgen... ». Aan die opmerking werd tegemoet gekomen.

4) De commissie heeft tot slot gevraagd dat het ontwerp een bepaling zou bevatten die erin voorziet dat de Koning de nodige maatregelen tot bescherming van de gegevens kan vaststellen die in de diensten van het centraal strafregister en in de openbare besturen met toegang tot het strafregister zullen moeten worden toegepast. De Koning zal bijgevolg de taakomschrijving kunnen geven voor een veiligheidsadviseur die op de veiligheid van de gegevens moet toezien. Artikel 602 (artikel 16) komt aan deze aanbeveling tegemoet.

Het ontwerp bevat een aantal waarborgen inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer :

1) Artikel 3 bepaalt wie toegang heeft tot de gegevens van het strafregister en waarvoor die gegevens mogen worden aangewend. Zo zal de gerechtelijke overheid toegang hebben tot het register om de opdrachten van de rechterlijke macht in strafzaken uit te voeren, terwijl de administratieve overheden die toegang krijgen met het oog op de toepassing van bepalingen waarvoor kennis is vereist van het gerechtelijk verleden van de personen op wie administratieve maatregelen betrekking hebben.

2) Het feit dat de ambtenaren van niveau 1 van de diensten van het strafregister toegang krijgen tot het rijksregister, biedt de mogelijkheid de identificatie van de in het strafregister opgenomen personen na te kijken. Die toegang wordt evenwel beperkt tot de gegevens bedoeld in artikel 3, eerste lid, 1° tot 8°, en tweede lid, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen.

3) Wat de toegang van de administratieve diensten betreft, voorziet het ontwerp in de volgende waarborgen :

— de noodzaak van een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit na een advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer;

— de toegang kan slechts worden verleend in het « kader van door of krachtens de wet bepaalde doeleinden. »

4) De artikelen 9 en 10, die handelen over de toegang van particulieren, tonen duidelijk aan dat de betrokkene een persoonlijke aanvraag moet indienen en dat het uittreksel door het gemeentebestuur wordt uitgereikt. Een privé-persoon, een privé-werk-

accès aux renseignements du casier concernant une autre personne.

5) Les agents qui interviennent dans la collecte, le traitement et la transmission des informations sont tenus strictement au secret professionnel, l'article 458 du Code pénal leur étant applicable.

Ils sont en outre responsables de la sécurité des informations et doivent empêcher toute déformation, tout endommagement ou toute communication à une personne qui n'y serait pas autorisée. A cet égard, l'article 24 qui modifie l'article 36, 6° de la loi du 8 décembre 1992 relative à la protection de la vie privée à l'égard des traitements de données à caractère personnel, sanctionne celui qui usera de voies de fait, de violences, de menaces, de dons ou de promesses pour contraindre une personne à lui communiquer des renseignements obtenus par l'exercice du droit consacré par l'article 10, § 1er de la loi sur la vie privée (le droit d'obtenir communication des données qu'un traitement contient à son sujet, en l'espèce, le droit d'un particulier de connaître ce qui figure à son casier judiciaire). Cet article sanctionne également le fait d'avoir de la même manière contraint une personne à donner son autorisation au traitement de données à caractère personnel la concernant.

Cette garantie empêche donc par exemple un employeur de forcer un de ses employés à lui fournir les données concernant son propre casier judiciaire.

6) L'article 15 prévoit également que les personnes intervenant dans la collecte, le traitement ou la transmission des informations doivent :

- s'assurer du caractère approprié des programmes servant au traitement automatique des informations;
- s'assurer de la régularité de l'application de ces programmes;
- veiller à la régularité de la transmission des informations.

7) L'article 15 *in fine* prévoit l'enregistrement de l'identité des auteurs de toute demande de consultation du casier judiciaire et la conservation des informations pendant six mois. Ceci évite que des personnes ne consultent le casier que par simple curiosité malsaine.

8) Le projet prévoit que le Roi pourra fixer des mesures propres à assurer la sécurité de l'information relative au casier judiciaire.

Il s'agira notamment de la mise en place de conseillers en sécurité spécialement chargés de veiller à la sécurité de l'information en s'inspirant par exemple des dispositions existant dans le domaine des institutions de sécurité sociale.

En ce qui concerne les garanties d'exactitude des informations, les données seront enregistrées par les

gever bijvoorbeeld, kan op geen enkele manier toegang krijgen tot de gegevens uit het register met betrekking tot een ander persoon.

5) Krachtens artikel 458 van het Strafwetboek zijn de ambtenaren die meewerken aan het verzamelen, het verwerken of het toezenden van de gegevens strikt gebonden door het beroepsgeheim.

Ze dragen bovendien de verantwoordelijkheid voor de veiligheid van de gegevens en moeten verhinderen dat die worden vervalst, beschadigd of meegedeeld aan personen die geen machtiging hebben om er kennis van te nemen. Ter zake bestraft artikel 24 (dat artikel 39, 6°, van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens wijzigd) een ieder die gebruik maakt van feitelijkheden, geweld, bedreigingen, giften of beloften om een persoon te dwingen hem inlichtingen mee te delen verkregen door de uitoefening van het recht omschreven in artikel 10, §1, van de wet tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer (het recht kennis te krijgen van de hem betreffende gegevens die in een verwerking zijn opgenomen, in casu het recht van een privé-persoon om te weten wat er in zijn strafregister staat). Artikel 24 sanctionneert eveneens het feit op dezelfde manier een persoon gedwongen te hebben zijn instemming te geven met de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens.

Die waarborg verhindert bijvoorbeeld dat een werkgever een van zijn werknemers zou verplichten hem de gegevens van zijn strafregister te verschaffen.

6) Artikel 15 voorziet er tevens in dat de personen die meewerken aan het verzamelen, het verwerken of het toezenden van de gegevens :

- moeten nagaan of de programma's voor de geautomatiseerde verwerking van de gegevens geschikt zijn;
- moeten nagaan of die programma's rechtmatig worden toegepast;
- erop moeten toezien dat de gegevens op rechtmatige wijze worden overgezonden.

7) Artikel 15 *in fine* voorziet in de registratie van de identiteit van de personen die om raadpleging van het strafregister verzoeken en in de bewaring van die gegevens gedurende zes maanden. Zo wordt voorkomen dat sommigen het register enkel uit ongezonde nieuwsgierigheid raadplegen.

8) Het ontwerp bepaalt dat de Koning maatregelen kan vaststellen die erop zijn gericht de veiligheid van de in het strafregister opgenomen gegevens te waarborgen.

Het betreft met name de aanstelling van veiligheidsadviseurs die in het bijzonder moeten toezien op de veiligheid van de gegevens door zich bijvoorbeeld te laten leiden door de bestaande bepalingen op het vlak van de instellingen van sociale zekerheid.

Wat de waarborgen voor de juistheid van de gegevens betreft, zullen de gegevens door de griffiers van

greffiers des cours et tribunaux ou par les services du casier judiciaire central.

D'autre part, l'article 6 prévoit que le greffier est responsable de la conformité des informations transmises aux décisions rendues par les juridictions et l'article 14 dispose que les informations communiquées par le casier judiciaire ne constituent pas la preuve des décisions judiciaires ou administratives auxquelles elles se rapportent. Ceci signifie que si le parquet veut prouver l'état de récidive légale, il devra déposer une copie conforme de la décision judiciaire sur laquelle il fonde l'état de récidive.

L'article 15 prévoit que les personnes qui interviennent dans la collecte, le traitement ou la transmission des informations doivent prendre « toutes mesures utiles afin d'assurer la sécurité des informations enregistrées ». Elles doivent aussi empêcher la déformation et l'endommagement des informations. De plus, elles doivent s'assurer du « caractère approprié des programmes servant au traitement automatique des informations ainsi que de la régularité de leur application ». Il en sera de même concernant la régularité de la transmission des informations.

Enfin, l'article 16 prévoit que le Roi devra prendre des mesures propres à assurer la sécurité de l'information relative au casier judiciaire. Il pourra notamment installer des conseillers en sécurité.

M. Barzin demande pour quelle raison le projet ne prévoit pas de mesures transitoires. Il souhaite que tout citoyen puisse prendre connaissance de l'ensemble des données enregistrées dans le casier judiciaire qui le concernent personnellement aux fins de les vérifier et, le cas échéant, les corriger.

Par ailleurs, ne conviendrait-il pas de permettre aux employeurs de prendre connaissance d'un certain nombre d'informations au sujet de candidats à un emploi déterminé (condamnations pour abus de confiance ou escroquerie dans le chef de candidats à une fonction bancaire par exemple)?

Une telle mesure empêcherait les personnes condamnées en raison d'infractions commises dans un secteur déterminé d'y solliciter à nouveau une fonction.

Le ministre explique que l'article 27 du projet aux termes duquel « l'effacement opéré avant l'entrée en vigueur de la présente loi reste acquis au condamné », constitue une mesure transitoire. Pour le reste, toutes les dispositions tant en ce qui concerne la communication des informations que l'accès au registre, sont d'application immédiate.

Un problème se pose dans la mesure où l'ensemble des condamnations de police n'est pas encore répertorié dans le Casier judiciaire central à l'exception de celles prononcées sur base d'une infraction au Code pénal et de celles assorties d'une déchéance du droit

de hoven en rechtbanken of door de diensten van het strafregister worden geregistreerd.

Artikel 6 voorziet er voorts in dat de griffier verantwoordelijk is voor de conformiteit van de overgezonden gegevens met de door de rechtscolleges uitgesproken beslissingen en artikel 14 bepaalt dat de door het strafregister meegedeelde gegevens geen bewijs vormen van de rechterlijke of administratieve beslissingen waarop zij betrekking hebben. Dat betekent dat indien het parket de staat van wettelijke herhaling wil bewijzen, het een eensluidend afschrift van de rechterlijke beslissing waarop het de staat van herhaling baseert, zal moeten afgeven.

Artikel 15 bepaalt dat de personen die meewerken aan het verzamelen, het verwerken of het toezenden van de gegevens «alle maatregelen [moeten] nemen die nodig zijn om de veiligheid van de geregistreerde gegevens te waarborgen [...]». Ze dienen ook te verhinderen dat de gegevens worden vervalst of beschadigd. Ze moeten bovendien nagaan «of de programma's voor de geautomatiseerde verwerking van de gegevens geschikt zijn en rechtmatig worden toegepast». Dat geldt ook voor de rechtmatige wijze overzending van de gegevens.

Artikel 16 bepaalt tot slot dat de Koning maatregelen vaststelt die erop gericht zijn de veiligheid van de in het strafregister opgenomen gegevens te waarborgen. Hij zal met name veiligheidsadviseurs kunnen aanstellen.

De heer Barzin vraagt waarom het ontwerp niet in overgangsmatregelen voorziet. Hij wil dat elke burger kennis zou kunnen nemen van alle op hem betrekking hebbende gegevens die in het strafregister zijn opgenomen teneinde ze na te kijken en indien nodig te verbeteren.

Zou het overigens niet aangewezen zijn de werkgevers de mogelijkheid te bieden kennis te nemen van een aantal gegevens met betrekking tot personen die naar een bepaalde betrekking solliciteren (veroordelingen voor misbruik van vertrouwen of oplichting in hoofde van kandidaten voor een baan bij een bank, bijvoorbeeld)?

Een soortgelijke maatregel zou voorkomen dat personen die zijn veroordeeld voor overtredingen in een bepaalde sector opnieuw naar een baan in die sector zouden solliciteren.

De minister verklaart dat artikel 27 van het ontwerp, dat bepaalt dat «uitwissingen die voor de inwerkingtreding van deze wet hebben plaatsgevonden, [...] ten aanzien van de veroordeelde [blijven] gelden», een overgangsmatregel is. Voor het overige zijn de bepalingen zowel betreffende de mededeling van de gegevens als betreffende de toegang tot het register onmiddellijk van toepassing.

Er rijst een probleem doordat nog niet alle politie-veroordelingen in het strafregister zijn opgenomen, met uitzondering van die welke werden uitgesproken ten gevolge van een overtreding van het Strafwetboek en die welke gepaard gaan met een rijverbod.

de conduire. Lorsque l'informatisation sera achevée, le Casier judiciaire enregistrera toutes les condamnations sans exception.

Il faut savoir qu'actuellement les greffes transmettent deux bulletins de condamnation. Le premier est destiné au Casier judiciaire central et le second au casier communal.

Une connexion directe entre le Casier judiciaire central où doit s'opérer l'enregistrement de l'ensemble des données et les services communaux sera instaurée.

M. Laeremans demande si les peines infligées à une personne ayant été condamnée à plusieurs reprises durant les 40 dernières années sont actuellement répertoriées dans le Casier judiciaire central.

A titre d'exemple, il serait utile pour le parquet de savoir que tel ou tel inculpé a été condamné du chef de viol sur un mineur il y a 15 ou 20 ans.

Le ministre fait le point sur l'informatisation du Casier judiciaire central, décidée en 1992 par le gouvernement.

A l'époque, toutes les personnes ayant un casier judiciaire étaient déjà fichées à l'aide d'un numéro de dossier; le projet d'informatisation portait donc sur les condamnations contenues dans les dossiers existants et sur les futures condamnations.

Il a alors été décidé au sein du service d'enregistrer par priorité toutes les nouvelles condamnations. Toutes les condamnations prononcées depuis 1992 sont donc systématiquement enregistrées sous forme codifiée par le service du Casier judiciaire central, dès leur arrivée au service. Cela signifie que tout dossier de casier créé depuis cette date, qui ne comprend que des condamnations postérieures à 1992, est informatisé complètement.

Les dossiers ouverts avant cette date peuvent comprendre des condamnations antérieures à 1992, non enregistrées sous forme codifiée, et des condamnations postérieures à 1992, enregistrées, elles, sous forme codifiée. Ces dossiers sont donc partiellement informatisés. Enfin, les dossiers de casier ouverts avant 1992 qui ne comprennent que des condamnations antérieures à cette date ne sont en principe pas informatisés.

Comme indiqué ci-avant, le fichier des personnes répertoriées dans le Casier judiciaire central est, lui, complètement informatisé. On peut donc savoir directement, en interrogeant la banque de données, si la personne est connue ou non.

Lorsqu'une demande d'extrait concernant une personne arrive au Casier judiciaire central, les hypothèses suivantes sont possibles :

1. la personne n'est pas connue; on délivre alors un extrait portant la mention « néant » (les parquets, déjà connectés au Casier judiciaire central, ont cette information immédiatement lors de la demande d'extrait qu'ils font électroniquement);

Als de automatisering voltooid zal zijn, zullen alle veroordelingen in het strafregister zijn opgenomen.

Momenteel zenden de griffies namelijk twee veroordelingsbulletins over, een aan het centraal strafregister en een aan het gemeentelijk strafregister.

Er moet een directe verbinding komen tussen de gemeentediensten en het centraal strafregister waar alle gegevens worden geregistreerd.

De heer Laeremans vraagt of de straffen opgelegd aan een persoon die de laatste 40 jaar herhaaldelijk werd veroordeeld momenteel in het centraal strafregister zijn opgenomen.

Het zou voor het parket bijvoorbeeld nuttig zijn te weten of deze of gene verdachte 15 of 20 jaar geleden wegens verkrachting van een minderjarige werd veroordeeld.

De minister geeft nadere uitleg bij de informatisering van het centraal strafregister waartoe in 1992 door de regering werd beslist.

Iedereen die indertijd een strafblad had, was reeds via een dossiernummer geregistreerd ; de informatiseringsplannen hadden dus betrekking op de veroordelingen in de reeds bestaande dossiers en op de toekomstige veroordelingen.

De dienst heeft bijgevolg beslist om bij de registratie voorrang te geven aan alle nieuwe veroordelingen. Alle sinds 1992 uitgesproken veroordelingen worden bij aankomst in de diensten van het centraal strafregister dus systematisch in gecodeerde vorm geregistreerd. Dat betekent dat elk dossier uit het strafregister dat sindsdien werd geopend en dat enkel veroordelingen van na 1992 bevat, volledig is geïnformatiseerd.

De dossiers die vóór die datum werden aangelegd, kunnen niet-gecodeerde veroordelingen van vóór 1992 bevatten, alsook gecodeerde veroordelingen van na 1992. Die dossiers zijn bijgevolg slechts gedeeltelijk geïnformatiseerd. Tot slot zijn de dossiers uit het strafregister die vóór 1992 werden aangelegd en die enkel veroordelingen van vóór die datum bevatten, in principe niet geïnformatiseerd.

Zoals hiervoor reeds werd aangestipt, is het gegevensbestand van de in het centraal strafregister opgenomen personen wel volledig geïnformatiseerd. Als men de gegevensbank raadpleegt, kan men bijgevolg dadelijk weten of de betrokken persoon bekend is of niet.

Wanneer een aanvraag om een uittreksel betreffende een bepaalde persoon bij het centraal strafregister binnenloopt, kunnen de volgende gevallen zich voordoen :

1. de persoon is onbekend : dan geeft men een uittreksel met de vermelding « nihil » af (de parketten die reeds op het centraal strafregister aangesloten zijn, beschikken meteen over die informatie op het ogenblik waarop zij het uittreksel elektronisch aanvragen);

2. la personne est connue;

— soit son dossier est complètement informatisé (toutes les condamnations constituant son dossier ont été enregistrées sous forme codifiée) : un extrait peut être imprimé directement au sein du service du Casier judiciaire central;

— soit son dossier est partiellement informatisé : cela signifie que certaines des condamnations que cette personne a encourues sont encodées mais que d'autres, plus anciennes, doivent encore l'être, avant de pouvoir sortir un extrait;

— soit son dossier n'est pas informatisé : on l'informatise complètement avant de pouvoir imprimer l'extrait.

Afin de réaliser l'objectif fixé en 1992, qui était d'informatiser tous les dossiers du Casier judiciaire, le service a décidé, à côté de l'informatisation systématique des nouvelles condamnations et de l'informatisation des dossiers lors de toute demande d'extrait pour un dossier qui ne serait pas ou qui serait partiellement informatisé, d'informatiser prioritairement, parmi les dossiers restants, ceux concernant les personnes pour lesquelles on a constaté statistiquement le plus grand nombre de demandes d'extraits, à savoir les personnes âgées de 18 à 35 ans.

Grâce à ces priorités qui ont été déterminées, 90 % des extraits demandés aujourd'hui peuvent être imprimés directement au service du Casier judiciaire central; 10 % demandent un traitement particulier avant de pouvoir faire l'objet d'un traitement automatique. Dans un proche avenir, l'impression pourra se faire sur le lieu de la demande.

La proportion des dossiers informatisés complètement, sur l'ensemble des dossiers, est de 40 %.

La proposition de préciser à l'article 595 nouveau du Code d'instruction criminelle que toute personne justifiant de son identité pourra prendre connaissance auprès du Ministère de la Justice et selon des modalités fixées par le Roi, de l'ensemble des informations enregistrées dans le casier judiciaire qui la concernent personnellement pose la question de savoir si cette disposition ne ferait pas double emploi avec celles contenues dans la loi du 8 décembre 1992 sur la protection de la vie privée à l'égard des traitements de données à caractère personnel.

En effet, cette loi prévoit un tel accès en son article 10 qui indique que toute personne justifiant de son identité a le droit d'obtenir communication des données qu'un traitement contient à son sujet.

Toutefois, l'article 11 établit des exceptions à ce droit de communication, notamment (art. 11, 2°) pour les traitements de données à caractère personnel gérés par les autorités publiques en vue de l'exercice de leurs missions de police judiciaire.

Dans ce cas, l'article 13 prévoit une formule de contrôle indirect, tout intéressé pouvant s'adresser

2. de persoon is bekend ;

— eerste mogelijkheid : zijn dossier is volledig geïnformatiseerd (alle in zijn dossier vermelde veroordelingen werden er gecodeerd in opgenomen) : een uittreksel kan meteen door de dienst van het centraal strafregister worden afgedrukt;

— tweede mogelijkheid : zijn dossier is gedeeltelijk geïnformatiseerd : dat betekent dat een aantal veroordelingen die deze persoon heeft opgelopen reeds gecodeerd zijn, maar dat zulks voor een aantal andere (oudere) veroordelingen nog moet gebeuren vooraleer het uittreksel kan worden afgedrukt;

— derde mogelijkheid : zijn dossier is niet geïnformatiseerd : vooraleer het uittreksel kan worden afgedrukt, moet het dossier integraal worden geïnformatiseerd.

In 1992 stelde men zich tot doel alle dossiers van het strafregister te informatiseren. Bijgevolg heeft de dienst beslist om — naast de systematische informatisering van de nieuwe veroordelingen en naast de informatisering van de dossiers telkens een uittreksel wordt aangevraagd van een gedeeltelijk of niet-geïnformatiseerd dossier — van de resterende dossiers bij voorrang de dossiers van de personen tussen 18 en 35 jaar te informatiseren. Uit statistieken blijkt dat van die dossiers het grootste aantal uittreksels wordt aangevraagd.

Dankzij die vastgelegde prioriteiten, kunnen thans 90 % van de aangevraagde uittreksels door de dienst van het centraal strafregister meteen worden afgedrukt; 10 % van de dossiers moeten speciaal worden bewerkt vooraleer zij door de computer kunnen worden verwerkt. In een nabije toekomst zal het uittreksel op de plaats van de aanvraag kunnen worden afgedrukt. 40 % van het totale aantal dossiers is volledig geïnformatiseerd.

Het voorstel om in het nieuwe artikel 595 van het Wetboek van Strafvordering te bepalen dat een ieder die zijn identiteit bewijst bij de minister van Justitie en volgens de door de Koning vastgestelde nadere regels, kennis kan nemen van alle in het strafregister opgetekende inlichtingen die hem persoonlijk betreffen, doet de vraag rijzen of die bepaling niet een nodeloze herhaling is van wat staat in de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens.

In de mogelijkheid tot inzage van die persoonsgegevens wordt immers voorzien bij artikel 10 van voornoemde wet, waarin gesteld wordt dat een ieder die zijn identiteit bewijst inzage kan nemen van de gegevens die in een hem betreffende verwerking vervat zijn.

Artikel 11 stelt evenwel uitzonderingen op dat recht van inzage, met name (art. 11, 2°) voor de verwerkingen van persoonsgegevens door administratieve overheden met het oog op de uitoefening van hun opdrachten van gerechtelijke politie.

In dat geval voorziet artikel 13 in een regeling van indirecte controle, in die zin dat iedere belangheb-

directement à la Commission de la protection de la vie privée qui aura accès aux données et qui informera l'intéressé qu'un contrôle a été effectué sans lui révéler le contenu des données figurant dans le fichier ni même s'il en comporte à son sujet.

Il faut donc se demander si le casier judiciaire constitue un traitement de données géré en vue de l'exercice de missions de police judiciaire.

Les travaux parlementaires (voir Doc. n° 445/2, S.E., 1991-92, p. 96) ne sont pas pertinents à cet égard en raison de la confusion faite entre le droit de communication prévu à l'article 10 qui vise à permettre à toute personne de vérifier le contenu des données la concernant figurant au casier judiciaire et le droit reconnu à la même personne d'obtenir un certificat de bonnes vie et moeurs pour une finalité particulière (par exemple pouvoir accéder à une fonction déterminée).

Le ministre de la Justice avait déclaré qu'on ne pouvait déduire de l'article 11, deuxième alinéa, qu'un intéressé ne pourrait obtenir une copie d'un extrait du casier judiciaire puisque des législations spéciales permettent d'obtenir un certificat de bonnes conduite, vie et moeurs (dont la délivrance est organisée par des circulaires) ou exigent la production d'un tel certificat, notamment pour pouvoir accéder à certaines fonctions. Le ministre avait ajouté que « ce que le projet interdit c'est la consultation du casier judiciaire ou d'un dossier, par exemple pour savoir si une enquête est en cours ».

Il convient donc de se demander si le casier judiciaire est constitué en vue de l'exercice de missions de police judiciaire.

L'article 3 du projet montre d'une part que les finalités sont bien plus larges puisqu'elles concernent d'autres autorités que les autorités de police ou les autorités judiciaires. De plus, la finalité consiste à permettre l'action du pouvoir judiciaire, notion nettement plus large que les missions de police judiciaire. Cette dernière est définie par l'article 8 du Code d'instruction criminelle comme étant la recherche des crimes, des délits et des contraventions, le rassemblement des preuves et la poursuite des auteurs devant les tribunaux chargés de les punir. La notion de « missions de police judiciaire » est plus amplement détaillée pour les services de police à l'article 8 de la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police.

Il faudrait donc conclure que le casier n'est que partiellement destiné à l'exécution de missions de police judiciaire.

bende zich rechtstreeks kan wenden tot de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer die toegang zal hebben tot de gegevens en die diezelfde belanghebbende ervan op de hoogte zal brengen dat een controle heeft plaatsgevonden zonder hem evenwel de inhoud van de in het bestand opgenomen gegevens te onthullen of hem zelfs mee te delen of het bestand gegevens over hem bevat.

Men moet zich dus afvragen of het strafregister als een verwerking van gegevens met het oog op de uitoefening van opdrachten van gerechtelijke politie kan worden beschouwd.

De parlementaire voorbereiding (zie Stuk n° 445/2, B.Z., 1991-92, blz. 96) is daaromtrent niet relevant vanwege de verwarring tussen enerzijds het inzage-recht waarin artikel 10 voorziet en dat aan eenieder de mogelijkheid wil bieden de inhoud van de in het strafregister voorkomende en op hem (haar) betrekking hebbende gegevens na te trekken en, anderzijds, het aan diezelfde persoon toegekende recht om voor een bepaald doel (bijvoorbeeld de toegang tot een bepaalde functie) een getuigschrift van goed zedelijk gedrag aan te vragen.

De minister van Justitie had verklaard dat uit artikel 11, tweede lid, niet mag worden afgeleid dat een belanghebbende geen afschrift van een uittreksel uit het strafregister kan krijgen wegens het feit dat bijzondere wetten het mogelijk maken een getuigschrift van goed zedelijk gedrag (waarvan de afgifte door omzendbrieven geregeld wordt) te verkrijgen of de overlegging van zo'n getuigschrift vereisen, met name om toegang te krijgen tot bepaalde ambten. De minister had daaraan toegevoegd dat het ontwerp verbiedt er het strafregister of een dossier op na te slaan o.m. om te weten te komen of een onderzoek aan de gang is.

Men moet zich dus afvragen of het strafregister wordt aangelegd met het oog op de uitoefening van opdrachten van gerechtelijke politie.

Artikel 3 van het ontwerp toont enerzijds aan dat de doelstellingen veel ruimer zijn aangezien ze betrekking hebben op andere overheden dan de politieke of de rechterlijke. Voorts is het de bedoeling de uitvoering van de « opdrachten van de rechterlijke macht in strafzaken » mogelijk te maken en die notie is veel ruimer dan het begrip « opdrachten van gerechtelijke politie ». Die laatste opdrachten worden door artikel 8 van het Wetboek van Strafvordering omschreven als de opsporing van de misdaden, wanbedrijven en overtredingen, het verzamelen van bewijzen en de vervolging van de daders voor de rechtbanken die ermee belast zijn hen te bestraffen. Het begrip « opdrachten van gerechtelijke politie » wordt voor de politiediensten ruimer omschreven in artikel 8 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt.

Men zou dus moeten concluderen dat het strafregister slechts gedeeltelijk voor de uitvoering van opdrachten van gerechtelijke politie bestemd is.

Il n'y a pas lieu de considérer que l'application du droit de communication prévu à l'article 10 de la loi du 8 décembre 1992 serait exclue.

En effet :

1. Le casier ne contient pas d'informations secrètes concernant la personne concernée puisqu'il s'agit de décisions judiciaires.

2. La ratio des articles 11 et 13, qui est justement de protéger des informations secrètes n'est donc pas présente. Il n'y a donc aucune raison d'empêcher la communication des données à la personne concernée.

3. La commission de la protection de la vie privée n'a fait aucune remarque à propos de l'article 24 qui fait référence à l'application de l'article 10 de la loi du 8 décembre 1992, reconnaissant ainsi implicitement le droit direct de communication des données du casier judiciaire.

4. La finalité du casier judiciaire n'est pas spécifiquement de permettre la recherche des infractions. Il s'agit simplement d'un outil qui peut être consulté par les services de police et les magistrats à l'occasion de l'accomplissement de leurs missions de police judiciaire. Ceux-ci ne sont d'ailleurs pas maîtres du fichier.

5. Un parallèle peut aussi être fait avec le registre national pour lequel les personnes intéressées bénéficient d'un droit direct de communication.

S'il fallait lever toute ambiguïté à cet égard, deux possibilités pourraient être envisagées :

— soit demander l'avis sur ce point à la Commission de la protection de la vie privée;

— soit prévoir explicitement le même droit dans la loi sur le casier judiciaire en faisant référence à l'article 10 de la loi relative à la protection de la vie privée.

Le texte suivant ajouté in fine de l'article 595 du Code d'instruction criminelle (article 9 du projet de loi) pourrait être retenu :

« Toute personne justifiant de son identité bénéficie du droit de communication des données du casier judiciaire qui la concernent directement, conformément à l'article 10 de la loi du 8 décembre 1992 relative à la protection de la vie privée à l'égard des traitements de données à caractère personnel ».

Ce texte permettra de renvoyer aux modalités pratiques prévues dans la loi de 1992 et aux arrêtés d'application.

Par ailleurs, le projet ne permet pas à un employeur de prendre connaissance de données personnelles concernant ses employés ou un candidat à un poste au sein de son entreprise sauf si ceux-ci les communiquent librement. Les nouvelles dispositions ne visent pas à instaurer un casier judiciaire doté d'un volet spécifique pour chaque activité professionnelle en raison de la complexité de la mise en oeuvre de ce type de mesure. En effet, actuellement des réglementations prévoient une série de déchéances

Er mag niet van worden uitgegaan dat het recht van kennisgeving waarin is voorzien bij artikel 10 van de wet van 8 december 1992, uitgesloten zou zijn.

Het is immers zo dat :

1. het strafregister geen geheime inlichtingen over de betrokkene bevat, aangezien het om rechterlijke beslissingen gaat;

2. de ratio van de artikelen 11 en 13, die precies in de bescherming van de geheime inlichtingen bestaat, dus niet voorhanden is en er derhalve geen reden bestaat om te verhinderen dat de gegevens aan de betrokkene meegedeeld worden;

3. de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer geen enkele opmerking gemaakt heeft over artikel 24 dat naar artikel 10 van de wet van 8 december 1992 verwijst en zij aldus impliciet het rechtstreekse recht van kennisgeving van de gegevens van het strafregister erkent;

4. het doel van het strafregister er niet specifiek in bestaat het opsporen van de overtredingen mogelijk te maken. Het gaat hier slechts om een instrument dat de politiediensten en de magistraten bij de uitvoering van hun opdrachten van gerechtelijke politie kunnen raadplegen. Zij zijn trouwens geen houder van het bestand.

5. er ook raakpunten zijn met het rijksregister waarvoor de belanghebbenden een rechtstreeks recht van kennisgeving hebben.

Wil men daaromtrent iedere dubbelzinnigheid opheffen, dan staan twee mogelijkheden open :

— hetzij daarover het advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer inwinnen;

— hetzij uitdrukkelijk datzelfde recht opnemen in de wet op het strafregister onder verwijzing naar artikel 10 van de wet tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

De volgende *in fine* van artikel 595 van het Wetboek van Strafvordering toegevoegde tekst (artikel 9 van het wetsontwerp) zou in aanmerking kunnen worden genomen :

« Een ieder die zijn identiteit bewijst, geniet het recht van kennisgeving van de gegevens van het strafregister die rechtstreeks op hem betrekking hebben, overeenkomstig artikel 10 van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens ».

Die tekst zal het mogelijk maken te verwijzen naar de praktische regeling waarin is voorzien bij de wet van 1992 en naar de toepassingsbesluiten .

Het ontwerp verbiedt ten andere een werkgever kennis te nemen van persoonsgegevens over zijn personeel of over sollicitanten tenzij de betrokkenen die gegevens spontaan meedelen. Aangezien de toepassing van een dergelijke maatregel te ingewikkeld zou zijn, beogen de nieuwe bepalingen niet de invoering van een strafregister dat voor iedere beroepsactiviteit een specifiek onderdeel zal bevatten. Er zijn thans immers regelgevingen die voor bepaalde veroordelingen in een reeks bijzondere vervallenverkla-

et interdictions particulières liées à des condamnations déterminées et imposent la mention de condamnations légères dans le casier judiciaire. A titre d'exemple, l'arrêté royal n° 22 du 24 octobre 1934 édicte une interdiction pour toute personne condamnée à au moins 3 mois d'emprisonnement de même que pour les faillis de participer notamment à l'administration et à la surveillance des sociétés par actions.

Les services du Casier judiciaire central tiennent à jour un inventaire des dispositions légales prévoyant des déchéances ou interdictions faisant obstacle à l'effacement des condamnations trois ans après leur prononcé du casier judiciaire et du certificat de bonnes conduite, vie et mœurs.

Actuellement, en application de l'article 619, alinéa 2 du Code d'instruction criminelle, les interdictions et déchéances de plus de trois ans contenues dans toute la législation belge, nombreuses et dans les domaines les plus variés, font en sorte qu'on ne peut pas effacer des peines légères qui sont visées par l'article 619, alinéa 1 du Code d'instruction criminelle. En effet, comme on ne connaît pas l'usage qui sera fait d'un extrait de casier, toute personne est considérée comme étant susceptible par exemple de devenir un jour détective privé, tenancier d'un débit de boissons ou encore armurier.

En effet, parmi les conditions prévues par la loi pour exercer ces activités, on trouve l'absence de condamnations à certaines infractions bien déterminées. L'article 619, alinéa 2 du Code d'instruction criminelle impose donc de mentionner ces condamnations dans tous les extraits.

Dans le futur, il en sera autrement : les extraits prévus pour exercer telle activité déterminée reprendront les condamnations pouvant faire obstacle à l'exercice de cette activité, mais pas les condamnations légères dont la connaissance ne sera pas utile pour l'usage qui sera fait de l'extrait. Par exemple, l'extrait demandé par une personne pour exercer la profession d'armurier reprendra les condamnations, mêmes légères, visées par la législation sur les armes, mais pas les condamnations légères (six mois d'emprisonnement au plus, amendes jusqu'à 500 f., etc.) pour des faits non visés par cette législation.

M. Barzin estime que tout magistrat doit disposer du curriculum vitae judiciaire intégral des personnes qu'il est tenu de juger. Pourquoi le projet prévoit-il que certains éléments ne leur seront pas communiqués?

Le ministre expose que l'accès aux données est modulé en fonction de la personne qui en demande

ringen en ontzettingen voorzien en die de vermelding van lichte veroordelingen in het strafregister opleggen. Zo legt het koninklijk besluit n° 22 van 24 oktober 1934 aan een ieder die ten minste 3 maanden gevangenisstraf veroordeeld werd evenals aan gefailleerden verbod op om met name deel te nemen aan het beheer van vennootschappen op aandelen en die te controleren.

De diensten van het centraal strafregister houden een inventaris bij van de wetsbepalingen die verhinderen dat vervallenverklaringen of ontzettingen, drie jaar nadat ze zijn uitgesproken, uit het strafregister en het getuigschrift van goed zedelijk gedrag worden geschrapt.

Artikel 619, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering brengt mee dat de talrijke (in heel de Belgische wetgeving opgenomen) vervallenverklaringen en ontzettingen waarvan de gevolgen zich over meer dan drie jaar uitstrekken — men vindt ze in de meest diverse domeinen — momenteel verhinderen dat de lichte straffen als bedoeld in artikel 619, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, kunnen worden uitgewist. Aangezien men niet weet waarvoor een uittreksel uit het strafregister zal worden aangewend, wordt er van uitgegaan dat iedereen in de toekomst wel eens privé-detective, uitbater van een drankgelegenheid of nog wapenhandelaar kan worden.

De wet stelt voor het uitoefenen van één van de bovenvermelde beroepen een aantal voorwaarden voorop, onder meer dat de betrokkene niet mag zijn veroordeeld wegens welbepaalde misdrijven. Artikel 619, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering vereist dus de vermelding van die veroordelingen in alle uittreksels.

In de toekomst zal op een andere manier te werk worden gegaan : in de uittreksels die worden aangevraagd om een bepaald beroep te mogen uitoefenen, zullen wel de veroordelingen zijn vermeld die de uitoefening van dat beroep in de weg kunnen staan, maar niet de lichte veroordelingen waarvan de kennis van geen enkel nut is bij de aanwending van het uittreksel. Zo zal het uittreksel dat iemand vraagt om het beroep van wapenhandelaar te mogen uitoefenen, enkel de veroordelingen (zelfs de lichte) vermelden als bedoeld in de wapenwetgeving, en dus niet de lichte veroordelingen (gevangenisstraffen van ten hoogste zes maanden, geldstraffen van ten hoogste 500 frank enz.) wegens feiten die niet bij die wetgeving zijn bedoeld.

De heer Barzin meent dat alle magistraten zich op de hoogte moeten kunnen stellen van het integrale gerechtelijke verleden van de personen die zij moeten vonnissen. Waarom bepaalt het ontwerp dat sommige gegevens hun niet meegedeeld zullen worden?

De minister verklaart dat de toegang tot de gegevens afhankelijk is van de persoon die om medede-

communication. Le projet vise à régler certaines difficultés liées à la notion d'effacement et constatées lors de l'application de la loi de 1991.

Pour ce qui concerne les autorités judiciaires et de police, l'article 7 du projet prévoit un accès à un maximum d'informations. Les quatre exceptions prévues par cet article s'expliquent parce que l'on considère que la condamnation n'a pas été prononcée. Par exemple, l'adultère ayant été dépenalisé, une condamnation à ce titre ne peut, en aucune hypothèse, être portée à la connaissance des autorités judiciaires.

Le président fait observer que les mesures relatives à l'effacement inscrites dans le Code par la loi du 9 janvier 1991 permettent de ne plus mentionner les condamnations sur un casier judiciaire un certain nombre d'années après l'accomplissement de la peine pour des motifs de réinsertion sociale. Toutefois, l'autorité judiciaire ne devrait-elle pas avoir accès à la totalité de l'information relative à l'ensemble des condamnés au motif que certains d'entre eux ne sont pas dignes du bénéfice de l'effacement.

Le ministre indique que l'article 620 du Code d'instruction criminelle dispose que « l'effacement des condamnations produit les effets de la réhabilitation ». L'article 634, alinéa 1er, du même Code énonce que « la réhabilitation fait cesser pour l'avenir, dans la personne du condamné, tous les effets de la condamnation, sans préjudice des droits acquis aux tiers ».

La loi de 1991 a donné lieu aux problèmes suivants :

a) Un certain nombre de peines ont été effacées alors qu'elles étaient encore susceptibles de faire l'objet d'une exécution;

b) Certaines infractions en matière de trafic de stupéfiants ou d'abandon de famille par exemple sont assorties de mesures spécifiques en cas de récidive (délai de cinq ans au lieu d'un an pour la récidive légale). Les condamnations en ces matières ont fait l'objet d'un effacement prématuré de sorte que les juges n'ont pu les prendre en considération pour prononcer les peines prévues en cas de récidive;

c) Dans certains cas, l'effacement prématuré des condamnations a fait obstacle à la révocation du sursis qui s'applique de plein droit dans l'hypothèse d'une nouvelle condamnation à plus de deux mois d'emprisonnement dans le délai d'épreuve.

En raison de l'attention particulière qu'il y a lieu de porter à chaque nouveau fait répréhensible, la notion d'effacement ne sera désormais plus de mise à l'exception des condamnations à des peines de police dans les conditions strictes de l'article 619 du Code d'instruction criminelle (article 17 du projet).

ling ervan verzoekt. Het ontwerp wil een oplossing aanreiken voor bepaalde moeilijkheden die verband houden met het begrip « uitwissing » en bij de toepassing van de wet van 1991 vastgesteld werden.

Wat de gerechtelijke en politionele overheden betreft bepaalt artikel 7 van het ontwerp dat zoveel mogelijk inlichtingen toegankelijk zullen zijn. De vier uitzonderingen waarin dat artikel voorziet, zijn te verklaren doordat ervan uitgegaan wordt dat de veroordeling niet werd uitgesproken. Aangezien overspel uit het strafrecht werd gelicht, kan een desbetreffende veroordeling bijvoorbeeld in geen geval ter kennis van de rechterlijke overheid worden gebracht.

De voorzitter merkt op dat de maatregelen inzake de uitwissing, die bij de wet van 9 januari 1991 in het Strafwetboek werden opgenomen, het mogelijk maken de veroordelingen om redenen van resocialisering niet meer in het strafregister op te tekenen wanneer na de voltrekking van de straf een aantal jaren verlopen zijn. Men kan zich evenwel afvragen of de rechterlijke overheid geen toegang zou moeten krijgen tot alle inlichtingen over alle veroordeelden doordat sommigen onder hen niet waard zijn dat hun straf wordt uitgewist.

De minister merkt op dat artikel 620 van het Wetboek van Strafvordering luidt als volgt : « Uitwissing van veroordelingen heeft de gevolgen van herstel in eer en rechten ». Artikel 634, 1°, van hetzelfde Wetboek bepaalt dat « herstel in eer en rechten voor het toekomstige alle gevolgen van de veroordeling in de persoon van de veroordeelde doet ophouden, onverminderd de rechten door derden verkregen ».

De wet van 1991 doet de volgende problemen rijzen :

a) een aantal straffen werden uitgewist hoewel zij nog in aanmerking konden komen voor tenuitvoerlegging;

b) sommige overtredingen in verband met drugs-handel of verlating van familie bijvoorbeeld gaan, in geval van herhaling, vergezeld van specifieke maatregelen (termijn van vijf jaar in plaats van een jaar in geval van wettelijke herhaling). De desbetreffende veroordelingen werden voorbarig uitgewist zodat de rechters er geen rekening mee konden houden om de in geval van herhaling geldende straffen uit te spreken;

c) in sommige gevallen vormde de voorbarige uitwissing van de veroordelingen een hinderpaal voor de herroeping van het uitstel dat van rechtswege van toepassing is in geval tijdens de proeftijd een nieuwe veroordeling tot meer dan twee maanden gevangenisstraf wordt uitgesproken.

Aangezien ieder nieuw laakbaar feit bijzondere aandacht verdient, is het begrip uitwissing niet langer actueel, met uitzondering van de veroordelingen tot politiestraffen, met toepassing van de strikte voorwaarden bepaald bij artikel 619 van het Wetboek van Strafvordering (artikel 17 van het ontwerp).

Le projet impose la mention de toutes les condamnations à des peines légères, en ce compris les suspensions du prononcé, sur les extraits accessibles aux autorités judiciaires et de police. De surcroît, tout magistrat jouira d'un accès informatique direct à l'ensemble des données relatives aux anciens condamnés.

S'agissant des administrations publiques, un accès aux informations enregistrées dans le casier judiciaire est autorisé à des fins précisées par ou en vertu de la loi.

Cet accès nécessite un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres et est soumis à l'avis de la Commission de la protection de la vie privée.

Ces informations concernent notamment celles qui sont nécessaires à l'application de la loi électorale et celles relatives à la formation des jurys, à l'octroi de la nationalité et de décorations.

Les administrations n'ont pas accès aux condamnations et décisions inaccessibles aux autorités de justice, aux arrêts de réhabilitation et condamnations visées par cette réhabilitation et aux décisions ordonnant la suspension du prononcé de la condamnation et la suspension probatoire (Art. 594, alinéa 1er, 1° à 3°).

L'article 594, alinéa 2, prévoit que les administrations n'ont pas accès aux condamnations légères (peines d'emprisonnement de moins de six mois) sauf si celles-ci comportent des déchéances ou des interdictions dont les effets dépassent une durée de trois ans et sont prononcées par un tribunal.

L'on vise les déchéances et interdictions énumérées à l'article 31 du Code pénal et les interdictions d'exercer certaines activités professionnelles notamment en cas d'outrages publics aux bonnes mœurs.

De plus, les administrations peuvent, moyennant justification, avoir accès aux condamnations légères dont la connaissance leur est indispensable pour l'application d'une disposition légale ou réglementaire (mise en oeuvre du Code électoral, par exemple).

La rédaction de la loi de 1991 n'est plus retenue en raison du fait que seul un nombre réduit de condamnations légères ne seraient pas susceptibles d'être communiquées aux administrations.

M. Borin observe qu'il est loisible à une administration de demander au Casier judiciaire central un renseignement sur une personne déterminée à d'autres fins que celles prévues par le projet.

Le ministre relève que dans pareille hypothèse l'agent de l'administration se rendrait coupable d'un faux. Par ailleurs, il est prévu que le Casier judiciaire central recense toutes les demandes d'information,

Het ontwerp legt de vermelding in de voor de gerechtelijke en politionele overheden toegankelijke uittreksels op van alle veroordelingen tot lichte straffen, met inbegrip van de opschorting van de uitspraak. Bovendien krijgt iedere magistraat via de computer rechtstreeks toegang tot alle gegevens in verband met gewezen veroordeelden.

Wat de administratieve overheden betreft, is de toegang tot de in het strafregister opgetekende inlichtingen geoorloofd voor doeleinden die door of krachtens de wet zijn omschreven.

Die toegang vereist een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit en wordt voor advies voorgelegd aan de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Die inlichtingen omvatten meer bepaald die welke noodzakelijk zijn voor de toepassing van de kieswet en die in verband met de samenstelling van de jury's en met de toekenning van de nationaliteit en van onderscheidingen.

De besturen hebben geen toegang tot de voor de rechterlijke overheid ontoegankelijke veroordelingen en beslissingen, noch tot de besluiten inzake herstel in eer en rechten, tot de veroordelingen waar dat herstel in eer en rechten verband mee houdt en evenmin tot de beslissingen tot opschorting van de uitspraak van de veroordeling en tot probatoire opschorting (Art. 594, eerste lid, 1° tot 3°).

Artikel 594, tweede lid, bepaalt dat de administratieve overheden geen toegang meer hebben tot gegevens betreffende veroordelingen tot lichte straffen (celstraffen van minder dan zes maanden), tenzij die veroordelingen vervallenverklaringen of ontzettingen bevatten die langer dan drie jaar uitwerking hebben en door een rechtbank uitgesproken worden.

Het gaat hier om de in artikel 31 van het Strafwetboek opgesomde vervallenverklaringen en ontzettingen en om het verbod tot uitoefening van bepaalde beroepsactiviteiten, met name in geval van openbare zedenschennis.

Bovendien kunnen de overheidsdiensten, indien ze daarvoor een reden opgeven, toegang verkrijgen tot de lichte veroordelingen waarvan ze kennis moeten hebben om een wettelijke of bestuursrechtelijke bepaling toe te passen (toepassing van het Kieswetboek bijvoorbeeld).

De formulering van de wet van 1991 wordt achterwege gelaten omdat slechts een beperkt aantal lichte veroordelingen niet aan de overheidsdiensten zou kunnen worden medegedeeld.

De heer Borin merkt op dat het een overheidsdienst vrij staat bij het centraal strafregister een inlichting op te vragen over een bepaalde persoon met andere doeleinden dan die welke in het ontwerp zijn vermeld.

De minister merkt op dat de ambtenaar van de overheidsdienst zich in dat geval schuldig maakt aan valsheid in geschrifte. Bovendien is bepaald dat het centraal strafregister alle verzoeken tot informatie

ce qui constitue une garantie de son utilisation conforme aux dispositions légales.

Le président estime que les agents du Casier judiciaire central doivent être soumis au secret professionnel et qu'il convient d'édicter des sanctions spécifiques pénales et disciplinaires en cas de demande abusive d'information c'est-à-dire à d'autres fins que celles prévues par la loi.

Mme Herzet demande si un chef de service d'une administration communale peut solliciter, sans motivation particulière, une information concernant un membre du personnel. Un contrôle de la bonne fin de l'utilisation de l'information est-il organisé par le Casier judiciaire central?

Le ministre souligne que le projet limite le nombre de personnes ayant accès en Casier judiciaire en recourant à la notion d'agents nommément désignés conformément au souci exprimé par la Commission pour la protection de la vie privée.

D'autre part, l'arrêté royal d'exécution peut prévoir que toute demande doit être fondée sur la mise en œuvre d'une disposition légale ou réglementaire déterminée à charge pour le demandeur d'en apporter la preuve.

Il convient de préciser que toute demande est enregistrée durant une période de six mois et qu'un code individuel permet de contrôler la qualité des personnes qui accèdent au Casier. Toutefois, le contrôle de la motivation de la demande n'est pas prévu.

Toute personne qui, dans l'exercice de ses fonctions, intervient dans la collecte, le traitement ou la transmission des informations répertoriées dans le Casier, est tenue au secret professionnel et est soumise à l'article 458 du Code pénal. Par ailleurs, un arrêté royal pourra prévoir la désignation d'un conseiller de sécurité responsable de l'ensemble des aspects de sécurité, de régularité et de communication des informations.

Mme Herzet souhaite que ce conseiller soit habilité à contrôler la bonne fin de l'utilisation de l'information.

M. Borin estime que toute personne au sujet de laquelle une information est demandée devrait être avertie de l'auteur et du but de la demande.

Le ministre expose que, aux termes de l'article 9 du projet, tout particulier peut obtenir un extrait du Casier judiciaire relatif aux informations qui le concernent personnellement à l'exception des condamnations, décisions ou mesures énumérées à l'article 594, 1° à 3° du projet, des mesures prises à l'égard des anormaux par application de la loi du 1er juillet 1964 et des déchéances et mesures énumérées par l'article 63 de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse. En outre, les condamnations légères ne sont pas mentionnées sauf si elles

registreert. Dat biedt een garantie dat het strafregister overeenkomstig de wetsbepalingen wordt ingeschakeld.

Volgens *de voorzitter* moet het beroepsgeheim gelden voor de ambtenaren van het centraal strafregister. Tevens moet in specifieke strafrechtelijke en tuchtrechtelijke sancties worden voorzien wanneer ten onrechte (dat is voor andere doeleinden dan die welke bij wet zijn bepaald) informatie wordt opgevraagd.

Mevrouw Herzet vraagt of een diensthoofd van een gemeentebestuur informatie over een personeelslid kan opvragen, zonder daarvoor een specifieke reden op te geven. Controleert het centraal strafregister de correcte aanwending van de informatie?

De minister onderstreept dat het ontwerp het aantal personen dat toegang heeft tot het strafregister beperkt. Er wordt immers gewerkt met een regeling waarbij ambtenaren bij naam worden aangewezen, zoals de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer had gevraagd.

Voorts kan het koninklijk uitvoeringsbesluit bepalen dat elk verzoek moet steunen op de tenuitvoerlegging van een bepaald wettelijk of bestuursrechtelijk voorschrift en dat de persoon die de informatie opvraagt, daarvan het bewijs moet leveren.

Er moet op worden gewezen dat elk verzoek gedurende zes maanden geregistreerd blijft en dat een individuele code het mogelijk maakt na te gaan wat de hoedanigheid is van de personen die toegang hebben tot het strafregister. Er is evenwel niet voorzien in een controle van de reden van de raadpleging.

Een ieder die bij de uitoefening van zijn ambt meewerkt aan het verzamelen, het verwerven of het toezenden van de informatie die in het strafregister is opgeslagen, is gebonden door het beroepsgeheim. Artikel 458 van het Strafwetboek is op hem van toepassing. Voorts kan een koninklijk besluit voorzien in de aanwijzing in uitzicht van een veiligheidsadviseur die verantwoordelijk zal zijn voor alles wat verband houdt met de veiligheid, de regelmatigheid en de mededeling van de informatie.

Mevrouw Herzet vraagt dat die adviseur zou worden gemachtigd om te controleren of de informatie wel correct wordt aangewend.

De heer Borin is van oordeel dat een ieder waarover informatie wordt opgevraagd, zou moeten worden ingelicht over wie de informatie heeft opgevraagd en wat de reden daarvoor is.

De minister legt uit dat krachtens artikel 9 van het ontwerp een ieder een uittreksel uit het strafregister kan verkrijgen in verband met de persoonsgegevens die op hem betrekking hebben, met uitzondering van de in artikel 594, 1° tot 3°, van het ontwerp bedoelde veroordelingen, beslissingen en maatregelen, van de maatregelen getroffen ten aanzien van abnormalen op grond van de wet van 1 juli 1964 en van de ontzettingen en maatregelen bedoeld in artikel 63 van de wet van 8 april 1965 op de jeugdbescherming. Bovendien worden de lichte veroordelingen niet ver-

prévoient, dans le jugement, une déchéance ou une interdiction dont les effets dépassent une durée de trois ans.

L'objectif de cet article est, dans le cadre de la philosophie globale du projet, de tendre à un équilibre entre la nécessité d'une répression et le souhait de réinsertion sociale.

Mme Herzet estime que l'article 9, alinéa 2, ne constitue pas une garantie suffisante en matière de protection des enfants. A cet égard, l'intervenante se réfère à l'affaire Derochette.

Le ministre répond qu'il y a lieu d'appliquer l'article 10 à l'ensemble des activités relevant de l'éducation. En ce domaine, l'extrait indique toujours la totalité des faits ayant porté atteinte à l'intégrité morale ou physique de l'enfant (faits de mœurs, enlèvements, violences ou négligences, etc.).

L'extrait mentionne en tout état de cause toutes les condamnations et décisions prononcées et prises lorsque des faits de mœurs ont été commis à l'égard d'un mineur conformément à l'article 596, alinéa 2.

Les décisions englobent les mesures de défense sociale. Un directeur d'école ne pourra donc ignorer qu'un candidat à un poste d'éducateur ou de professeur a fait l'objet d'une mesure d'internement.

De surcroît, les mesures de défense sociale ne peuvent faire l'objet d'une réhabilitation.

M. Borin demande si l'inscription des faits ayant porté atteinte à l'intégrité physique ou morale d'un enfant est illimitée dans le temps.

Le ministre précise que le temps d'inscription dépendra de la gravité des condamnations et de la destination de l'extrait mais qu'une réhabilitation pourra toujours être sollicitée conformément à l'article 621 du Code d'instruction criminelle.

Une requête en réhabilitation doit être introduite auprès du procureur du Roi qui effectue une enquête de moralité. En outre, le dossier doit contenir l'avis d'un service spécialisé dans la guidance ou le traitement des délinquants sexuels lorsque le condamné s'est rendu coupable d'attentat à la pudeur ou de viol, que les victimes soient mineures ou majeures, ou de toute autre infraction dans le domaine des mœurs.

Mme Herzet n'est pas d'accord sur le principe d'une réhabilitation en cette matière et estime que le projet ne prend pas suffisamment en considération le problème de la maltraitance des enfants en ce qu'il compromet gravement la prévention de la récidive. En effet, si une personne est condamnée à moins de six mois d'emprisonnement du chef de faits de mœurs sur des mineurs, il peut devenir éducateur après une période de trois ans par application de

meld, behalve als in het vonnis wordt voorzien in een ontzetting of een vervallenverklaring waarvan de gevolgen de duur van 3 jaar overstijgen.

Dit artikel strekt ertoe, binnen het algemeen bestek van het ontwerp een evenwicht tot stand te brengen tussen de noodzaak om repressief op te treden en de wens om maatschappelijke reclassering mogelijk te maken.

Mevrouw Herzet is van oordeel dat artikel 9, tweede lid, onvoldoende garanties biedt op het stuk van de bescherming van de kinderen. Hieromtrent verwijst de spreker naar de zaak-Derochette.

De minister antwoordt dat artikel 10 moet worden toegepast op alle activiteiten die met opvoeding te maken hebben. Voor die aangelegenheden vermeldt het uittreksel steeds alle feiten waardoor schade werd berokkend aan de geestelijke of lichamelijke integriteit van een kind (zedeneiten, ontvoeringen, geweldplegingen, verwaarlozingen enzovoort).

Overeenkomstig artikel 596, tweede lid, vermeldt het uittreksel ook steeds alle veroordelingen en beslissingen die werden uitgesproken en genomen wanneer zedeneiten werden gepleegd op een minderjarige.

De beslissingen hebben betrekking op maatregelen ter bescherming van de maatschappij. Een schooldirecteur kan dus niet in het ongewisse blijven over het feit of ooit zo'n interneringsmaatregel is genomen tegen iemand die voor een baan als opvoeder of leerkracht kandideert.

Bovendien kunnen maatregelen genomen ter bescherming van de maatschappij nooit aanleiding geven tot een herstel in eer en rechten.

De heer Borin vraagt of de inschrijving van feiten die de lichamelijke of geestelijke integriteit van een kind hebben aangetast, onbeperkt in de tijd is.

De minister preciseert dat de duur van inschrijving zal afhangen van de ernst van de veroordelingen en van de bestemming van het uittreksel; er kan evenwel te allen tijde om een herstel in eer en rechten worden verzocht, overeenkomstig artikel 621 van het Wetboek van Strafvordering.

Een verzoek tot herstel in eer en rechten moet worden ingediend bij de procureur des Konings die een moraliteitsonderzoek verricht. Wanneer de veroordeelde zich schuldig gemaakt heeft aan aanranding van de eerbaarheid of aan verkrachting (ongeacht of de slachtoffers minder- dan wel meerderjarig waren), of nog aan enig ander zedemisdrijf, moet het dossier bovendien het advies bevatten van een gespecialiseerde dienst inzake de begeleiding en de behandeling van seksuele delinquenten.

Mevrouw Herzet gaat niet akkoord met het principe van een herstel in eer en rechten in deze aangelegenheden. Ze is van oordeel dat het ontwerp onvoldoende rekening houdt met het probleem van de kindermishandeling: het ontwerp brengt preventie van recidive immers serieus in het gedrang. Iemand die tot minder dan zes maanden gevangenisstraf is veroordeeld wegens zedeneiten gepleegd tegen minderjarigen kan immers, met toepassing van artikel 9,

l'article 9 étant donné que sa condamnation ne figure plus au Casier judiciaire central.

Le ministre insiste sur l'importance de la responsabilisation des institutions et des personnes chargées de l'éducation des enfants. Lorsqu'une institution ou une association engage un éducateur, il est de sa responsabilité de s'assurer que ce dernier offre toutes les garanties de moralité nécessaires en exigeant, notamment, la délivrance d'un extrait formulant l'objet pour lequel il est octroyé. Les condamnations évoquées par Mme Herzet y seront mentionnées même après un délai de trois ans.

Si la loi ne prévoit pas de réhabilitation, elle ôte aux condamnés l'espoir d'une réintégration professionnelle dans un autre secteur. Or, la réinsertion constitue l'un des facteurs de prévention de la récidive en matière de pédophilie.

M. Borin fait observer que la pédophilie donne lieu à des séquelles gravissimes au détriment de l'enfant qui en est la victime et qui l'affecteront toute sa vie. Eu égard au caractère irrémédiable de ce type de comportement criminel, la société ne peut pas prendre le risque de permettre aux condamnés pour faits de pédophilie d'exercer une profession à vocation éducative. Aucune réhabilitation ne peut dès lors être envisagée pour ce qui concerne ces comportements criminels afin d'écarter les personnes qui en sont les auteurs des métiers de l'éducation. Toutefois, ces personnes ne doivent pas être exclues des autres secteurs professionnels.

Mme Herzet explique qu'un pédophile le reste toujours mais l'on constate souvent une aggravation de la violence. Elle demande que le gouvernement prenne ses responsabilités en cette matière et qu'aucune forme de réhabilitation ne soit plus admise pour ce type de crime.

M. Vandenbossche estime qu'il convient d'établir une distinction entre le certificat de bonnes vie et mœurs destiné aux employeurs et celui délivré aux institutions éducatives. Il accepte l'idée d'une information plus large dans la deuxième hypothèse indiquant les mentions énumérées au Casier judiciaire central.

M. Vandeurzen se demande si la réhabilitation ne peut pas se limiter aux condamnations ne concernant pas des faits de pédophilie?

Le président formule la préoccupation essentielle de la commission.

L'ensemble des informations relatives à un condamné pour faits de mœurs au sens large doivent-elles demeurer disponibles sans limitation dans le temps aux fins de renseigner les employeurs de toute institution ou association à vocation éducative? En d'autres termes, la loi ne doit-elle prévoir une com-

na een periode van drie jaar opvoeder worden, aangezien zijn veroordeling niet meer in het centraal strafregister vermeld staat.

De minister beklemtoont hoe belangrijk het is dat instellingen en personen die met de opvoeding van kinderen belast zijn, hun verantwoordelijkheden opnemen. Wanneer zo'n instelling of vereniging een opvoeder in dienst neemt, is zij ervoor verantwoordelijk om zich ervan te vergewissen dat die laatste alle noodzakelijke waarborgen inzake moraliteit biedt; zo moet zij eisen dat een uittreksel wordt afgegeven waarin vermeld staat waarvoor het wordt toegekend. De door mevrouw Herzet aangehaalde veroordelingen zullen in dat uittreksel zijn vermeld, ook na een termijn van drie jaar.

Voorziet de wet niet in herstel in eer en rechten, dan ontnemt zij de veroordeelden elke hoop op professionele reclassering in een andere sector. Reclassering is echter een van de factoren die herhaling inzake pedofilie kunnen voorkomen.

De heer Borin merkt op dat pedofilie zeer ernstige gevolgen heeft voor het kind dat er slachtoffer van is en er zijn hele leven onder lijdt. Wegens de ongeneeslijke aard van soortgelijk misdadig gedrag, kan de samenleving niet het risico nemen de wegens pedofilie veroordeelde personen de mogelijkheid te bieden om een beroep uit te oefenen met een educatieve inslag. De personen die zich aan dergelijk misdadig gedrag schuldig hebben gemaakt, mogen beroepshalve niet meer met kinderen in contact komen; voor hen kan er bijgevolg geen enkel herstel in eer en rechten in uitzicht worden gesteld. Die personen mag echter niet de toegang tot andere beroepssectoren worden onzegd.

Mevrouw Herzet verklaart dat een pedofiel altijd een pedofiel zal blijven, maar er wordt vastgesteld dat ze veel meer geweld gaan gebruiken. Zij vraagt dat de regering ter zake haar verantwoordelijkheid zou opnemen en dat voor dat type van misdaad geen enkele vorm van herstel in eer en rechten meer zou worden toegestaan.

De heer Vandenbossche meent dat het aangewezen is een onderscheid te maken tussen het bewijs van goed zedelijk gedrag dat bestemd is voor de werkgevers en het bewijs dat bestemd is voor de educatieve instellingen. Hij kan zich vinden in de idee dat in het tweede geval meer informatie kan worden gegeven, waarbij de vermeldingen uit het centraal strafregister worden overgenomen.

De heer Vandeurzen vraagt zich af of het herstel in eer en rechten niet beperkt kan worden tot de veroordelingen die geen verband houden met feiten met pedofiele inslag.

De voorzitter formuleert het voornaamste punt van zorg van de commissie.

Moeten de gegevens betreffende een veroordeelde wegens zedenfeiten in de ruime zin van het woord onbeperkt in de tijd beschikbaar blijven, ter informatie van de werkgevers van alle instellingen of verenigingen met een educatieve inslag? Moet de wet met andere woorden dus niet voorzien in een automati-

munication automatique de toutes ces informations reprises au casier judiciaire central même si une réhabilitation se justifie et si les faits reprochés ne se caractérisent pas par une exceptionnelle gravité?

Le ministre relève que parmi les personnes condamnées pour faits de mœurs et de pédophilie, certaines ne sont pas dangereuses pour la société. Dès lors, si la loi édicte une impossibilité absolue de réhabilitation, les parquets risquent de classer sans suite un grand nombre de dossiers jugés de moindre gravité.

D'autre part, certains faits de mœurs intra-familiaux ne sont pas systématiquement irrémédiables. Il conviendrait donc de prévoir un large champ d'appréciation aux juridictions.

Il faut considérer également que les avis de guidance psycho-médico-sociale devront être rendus par des experts spécifiquement formés. Il incombera à la chambre des mises en accusation saisie d'une requête en réhabilitation d'apprécier ces avis.

Par ailleurs, la limitation des effets de la réhabilitation pour les faits de pédophilie reviendrait à dénaturer la notion de réhabilitation.

Dans le cadre de la mise en œuvre de l'action publique, le parquet aura connaissance des réhabilitations octroyées. Il sera donc au fait de l'ensemble du passé judiciaire effacé par la ou les mesures de réhabilitation de toute personne déférée devant lui.

La procédure de réhabilitation sera conduite avec la plus grande rigueur puisque le parquet mènera ses propres investigations sur l'amendement des requérants, indépendamment des avis rendus par les experts.

III. — DISCUSSION DES ARTICLES ET VOTES

Articles premier et 2

Les articles premier et 2 ne donnent lieu à aucune observation.

Ces articles sont adoptés à l'unanimité.

*
* *

Art. 3

M. Jean-Jacques Viseur introduit l'amendement n° 12 (Doc. n° 988/3) au motif que le membre de phrase « tenu sous l'autorité du ministre de la Justi-

sche mededeling van al die in het centraal strafregister opgenomen gegevens, zelfs indien een herstel in eer en rechten gerechtvaardigd is en de ten laste gelegde feiten niet als bijzonder ernstig kunnen worden aangemerkt?

De minister stipt aan dat sommige van de voor zedenfeiten en feiten met pedofiele inslag veroordeelde personen geen gevaar betekenen voor de samenleving. Als de wet dus een herstel in eer en rechten absoluut onmogelijk maakt, zouden de parketten wel eens een groot aantal dossiers kunnen seponeren omdat ze die als minder zwaarwichtig beschouwen.

Voorts zijn bepaalde zedenfeiten in het gezin zelf niet systematisch uitzichtloos. Het ware derhalve aangewezen de rechtbanken een ruime beoordelingsmarge te laten.

Er mag ook niet uit het oog worden verloren dat de adviezen inzake psychisch-medisch-sociale begeleiding moeten worden uitgebracht door daartoe opgeleide deskundigen. Het komt de kamer van inbeschuldigingstelling, waarbij een verzoek tot herstel in eer en rechten wordt ingediend, toe die adviezen te beoordelen.

De inperking van de gevolgen van het herstel in eer en rechten voor feiten met pedofiele inslag, zou neerkomen op een uitholling van het begrip « herstel in eer en rechten ».

Bij het begin van de rechtsvordering heeft het parket kennis van de gevallen waarin herstel in eer en rechten is toegekend. Van elke persoon die wordt voorgeleid, zal het parket derhalve weten hebben van diens gehele gerechtelijke verleden, ook van hetgeen door een maatregel (of maatregelen) tot herstel in eer en rechten is uitgewist.

De procedure tot herstel in eer en rechten zal zeer grondig gebeuren aangezien het parket zelf onderzoek zal voeren naar de manier waarop de verzoeker blijkt geeft van beterschap, los van de adviezen van de deskundigen.

III. — ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN STEMMINGEN

Artikel 1 en 2

Over de artikelen 1 en 2 worden geen opmerkingen gemaakt.

Ze worden eenparig aangenomen.

*
* *

Art. 3

De heer Jean-Jacques Viseur dient amendement n° 12 (Stuk n° 988/3) in. Volgens hem is de zinsnede « gehouden onder het gezag van de minister van

ce » est traduit plus correctement par « gehouden onder het gezag van de minister van Justitie ».

L'amendement n° 12 est adopté à l'unanimité.

L'article 3, ainsi amendé, est adopté à l'unanimité.

*
* *

Art. 4

M. Barzin demande le motif pour lequel la mesure de médiation n'est pas reprise à l'article 4.

Le ministre signale que la médiation est reprise dans le fichier du parquet mais pas dans le casier judiciaire parce que ce dernier est un registre des décisions rendues par les juridictions.

Le ministre explique en outre que lorsqu'un procès-verbal est dressé, il appartient aux autorités de police d'y mentionner les antécédents de l'intéressé, ce qui constitue un premier contrôle. Lors de l'enregistrement du procès-verbal par le parquet, un contrôle est effectué au niveau de l'arrondissement. Si un magistrat constate que le procès-verbal indique un numéro de notice d'un autre arrondissement, il lui est loisible de s'informer auprès de son collègue sur les faits commis par l'intéressé par apostille et, dans un proche avenir, par réseau informatique. Il pourra ainsi avoir connaissance d'une mesure de médiation.

M. Jean-Jacques Viseur pose la question de savoir si l'article 4, alinéa 1, 4°, ne devrait pas préciser que la loi du 1er juillet 1964 a été modifiée par la loi du 13 avril 1995 dans la mesure où l'intitulé de la première a subi une modification.

Le ministre fait valoir que selon le Conseil d'Etat, l'usage recommande de ne pas indiquer dans le corps du texte les modifications apportées à un texte légal auquel il est fait référence, celui-ci devant être visé dans son état et sa dénomination actuels.

M. Laeremans souhaite savoir si les autorités locales sont averties des conditions précises de la libération conditionnelle.

Le ministre précise que la banque de données mentionne les libérations conditionnelles sans en communiquer les conditions. Il estime que la question de l'information relative au contenu des conditions doit être réglée par la loi sur la libération conditionnelle.

Mme Herzet est d'avis que la question essentielle réside dans l'imposition de conditions, notamment de surveillance, adaptées à chaque cas individuel.

MM. Jean-Jacques Viseur et Verherstraeten déposent l'amendement n° 11 (Doc. n° 988/3) visant à remplacer le mot « retrait » par le mot « révocation » et le mot « intrekking » par le mot « herroeping » aux fins de se conformer à la terminologie reprise à l'arrê-

Justitie » een betere vertaling van de woorden « tenu sous l'autorité du ministre de la Justice ».

Amendement n° 12 wordt eenparig aangenomen.

Het aldus geamendeerde artikel 3 wordt eenparig aangenomen.

*
* *

Art. 4

De heer Barzin vraagt waarom de maatregel inzake strafbemiddeling niet in artikel 4 is opgenomen.

De minister stipt aan dat in de bestanden van het parket strafbemiddeling wel degelijk wordt vermeld; dat is niet het geval in het strafregister omdat dit een lijst is van de vonnissen die de rechtbanken hebben uitgesproken.

De minister verklaart voorts dat wanneer proces-verbaal wordt opgemaakt, de politiediensten daarin de antecedenten van de betrokkene moeten vermelden. Zulks vormt een eerste controle. Op het ogenblik dat het proces-verbaal door het parket wordt geregistreerd, gebeurt een controle op arrondissementeel niveau. In geval een magistraat opmerkt dat het proces-verbaal een berichtnummer van een ander arrondissement draagt, kan hij per kantschrift (over afzienbare tijd per computer) bij zijn collega navraag doen over de feiten die de betrokkene heeft gepleegd. Zo wordt hij in kennis gesteld van strafbemiddelingsmaatregelen.

De heer Jean-Jacques Viseur wil weten of artikel 4, eerste lid, 4°, niet behoort te preciseren dat de wet van 1 juli 1964 werd gewijzigd bij de wet van 13 april 1995. Het opschrift van de wet van 1 juli 1964 werd immers gewijzigd.

De minister stipt aan dat het volgens de Raad van State gebruikelijk is om in het bepalend gedeelte van een wettekst geen gewag te maken van de wijzigingen in de wettekst waarnaar wordt verwezen. Die tekst moet immers in zijn vigerende toestand en benaming worden vermeld.

De heer Laeremans vraagt of de lokale besturen in kennis worden gesteld van de precieze voorwaarden waaronder de voorwaardelijke invrijheidstelling wordt toegekend.

De minister preciseert dat het gegevensbestand de voorwaardelijke invrijheidstellingen bevat, maar ter zake geen melding maakt van de nadere voorwaarden. Volgens hem behoort de mededeling van de inhoud van de voorwaarden te worden geregeld bij de wet op de voorwaardelijke invrijheidstelling.

Mevrouw Herzet stelt dat alles draait om het opleggen van voorwaarden (met name inzake toezicht) die aan ieder individueel geval zijn aangepast.

De heren Jean-Jacques Viseur en Verherstraeten dienen amendement n° 11 (Stuk n° 988/3) in, dat ertoe strekt het woord « intrekking » te vervangen door het woord « herroeping » en het woord « retrait » door het woord « révocation ». Zo komt er overeen-

té royal du 17 janvier 1921 contenant les mesures d'exécution de la loi du 31 mai 1888 concernant la libération conditionnelle des condamnés civils et militaires.

L'amendement n° 11 est adopté à l'unanimité.
L'article 4, ainsi amendé, est adopté à l'unanimité.

*
* *

Art. 5

Cet article ne donne lieu à aucune observation et est adopté à l'unanimité.

*
* *

Art. 6

M. Jean-Jacques Viseur introduit un amendement n° 13 (Doc. n° 988/3) au motif que le verbe « overzenden » vise tant la transmission par courrier que la transmission électronique, ce qui est le sens contenu dans cet article.

L'amendement n° 13 est adopté à l'unanimité.
L'article 6, ainsi amendé, est adopté à l'unanimité.

*
* *

Art. 7

Mme Herzet et Cahay-André et MM. Verwilghen et Borin déposent l'amendement n° 2 (Doc. n° 988/2) au motif qu'il s'impose que les magistrats, et en particulier les juges d'instruction, puissent avoir accès 24 heures sur 24, et en ce compris les week-ends et jours fériés, aux informations contenues dans le casier judiciaire central, ce qui n'est pas le cas actuellement.

L'amendement n° 2 est adopté à l'unanimité.
L'article 7, ainsi amendé, est adopté à l'unanimité.

*
* *

Art. 8

Mme Herzet demande quelles seront les sanctions en cas d'application abusive d'un fonctionnaire ou d'un bourgmestre de cet article et s'il est prévu que la

stemming met de terminologie die wordt gehanteerd in het koninklijk besluit van 17 januari 1921 inhoudende de middelen ter uitvoering van de bepalingen der wet van 31 mei 1888 betreffende de voorwaardelijke invrijheidstelling van de burgerlijke en militaire veroordeelden.

Amendement n° 11 wordt eenparig aangenomen.

Het aldus geamendeerde artikel 4 wordt eenparig aangenomen.

*
* *

Art. 5

Over dit artikel worden geen opmerkingen gemaakt. Het wordt eenparig aangenomen.

*
* *

Art. 6

De heer Jean-Jacques Viseur dient amendement n° 13 (Stuk n° 988/3) in. Het werkwoord « overzenden » slaat immers op zowel verzending via de post als op elektronische verzending, zoals in dit artikel wordt bedoeld.

Amendement n° 13 wordt eenparig aangenomen.

Het aldus geamendeerde artikel 6 wordt eenparig aangenomen.

*
* *

Art. 7

Mevrouw Herzet, mevrouw Cahay-André en de heren Verwilghen en Borin dienen amendement n° 2 (Stuk n° 988/2) in. Volgens de indieners is het noodzakelijk dat de magistraten en meer bepaald de onderzoekersrechtters de klok rond, ook in het weekend en op feestdagen, toegang hebben tot de informatie die het centraal strafregister bevat. Dat is thans niet het geval.

Amendement n° 2 wordt eenparig aangenomen.

Het aldus geamendeerde artikel 7 wordt eenparig aangenomen.

*
* *

Art. 8

Mevrouw Herzet vraagt welke sancties zullen worden genomen in geval van misbruik van dit artikel door een ambtenaar of een burgemeester. Ze vraagt

personne à propos de laquelle une information est sollicitée sera avertie de l'auteur et de l'objet de la demande.

Le ministre estime qu'il n'y a pas lieu de prévoir une sanction particulière en plus des peines disciplinaires. Il rappelle que les dispositions relatives aux faux peuvent s'appliquer en la matière.

L'arrêté royal d'exécution imposera la transparence des demandes de même que l'enregistrement de celles-ci pendant six mois. La personne au sujet de laquelle une information sera sollicitée ne sera pas avertie.

Mme Herzet et Cahay-André et MM. Verwilghen et Borin introduisent les amendements n° 3 et 4 (Doc. n° 988/2) visant à ce que certaines administrations publiques puissent avoir accès aux décisions prises en application de la loi de 1964 sur le sursis, la suspension et la probation lorsque ces décisions sont rendues à l'encontre de personnes qui ont commis des faits à caractère sexuel sur des enfants ou impliquant leur participation et à ce que les administrations publiques autorisées à avoir accès au casier judiciaire central par arrêté délibéré en Conseil des ministres, et en particulier les communes, puissent encore avoir accès aux condamnations visées par l'amendement après le délai de trois ans à compter de la date de la décision judiciaire définitive. Une telle mesure permettra, notamment aux communes, de mieux assurer le suivi et le contrôle des auteurs coupables de faits à caractère sexuel commis sur la personne d'enfants mineurs ou impliquant leur participation.

Le ministre expose que le commissaire de police de chaque commune dispose d'un casier judiciaire complet, actuellement limité aux personnes conciliées dans la commune. A l'avenir, il aura un accès à tous les dossiers du casier judiciaire, quel que soit le lieu du domicile de la personne concernée.

Par ailleurs, la plupart des condamnations pour faits de mœurs resteront mentionnées sur les extraits délivrés aux administrations publiques (et aux particuliers également).

En effet, en cas de condamnation pour des faits de viol ou d'attentat à la pudeur (372 à 378 du Code pénal), le tribunal doit prononcer l'interdiction des droits énoncés aux numéros 1, 3, 4 et 5 de l'article 31 du Code pénal en vertu de l'article 378 du même code.

Il en est de même pour les faits incriminés par les articles 379 et 380bis (débauche, corruption de la jeunesse, exploitation de la prostitution) en vertu de l'article 382 du Code pénal et pour les faits de pornographie infantine en vertu de l'article 383bis du Code pénal.

Pour toutes les autres infractions contenues dans le chapitre VII visant les outrages publics, le tribunal peut prononcer ces interdictions en vertu de l'article 386ter du Code pénal.

ook of werd bepaald dat de persoon over wie een inlichting wordt gevraagd, op de hoogte zal worden gesteld van de aanvrager en het doel van de aanvraag.

De minister is van oordeel dat naast de tuchtstraffen niet in een bijzondere sanctie dient te worden voorzien. Hij herinnert eraan dat de bepalingen betreffende valsheid ter zake kunnen worden toegepast.

Het koninklijk uitvoeringsbesluit zal de verplichting opleggen de aanvragen bekend te maken en ze gedurende zes maanden geregistreerd te houden. De persoon over wie een inlichting wordt gevraagd, zal niet worden verwittigd.

Mevrouw Herzet, mevrouw Cahay-André en de heren Verwilghen en Borin dienen de amendementen n° 3 en n° 4 (Stuk n° 988/2) in, die ertoe strekken bepaalde overheidsbesturen toegang te verlenen tot beslissingen genomen met toepassing van de wet van 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, wanneer die beslissingen zijn genomen ten aanzien van personen die feiten van seksuele aard hebben gepleegd op of met deelneming van kinderen en dat bepaalde overheidsdiensten (in het bijzonder de gemeenten) die krachtens een in Ministerraad overlegd besluit toegang hebben tot het centraal strafregister, na de termijn van drie jaar te rekenen van de dag van het definitief vonnis, toegang blijven hebben tot de door het amendement bedoelde veroordelingen. Op grond van een soortgelijke maatregel zullen met name de gemeenten daders van feiten van seksuele aard gepleegd op of met deelneming van minderjarige kinderen beter kunnen volgen en controleren.

De minister wijst erop dat de politiecommissaris van iedere gemeente over een volledig strafregister beschikt. Dat register heeft op dit ogenblik alleen betrekking op de personen die in de gemeente wonen. Voortaan krijgt hij toegang tot alle dossiers uit het strafregister, ongeacht de woonplaats van de betrokkene.

Het merendeel van de veroordelingen wegens zedenfeiten zal overigens vermeld blijven op de uittreksels die aan de overheidsbesturen (en eveneens aan particulieren) worden afgeleverd.

Bij een veroordeling wegens verkrachting of aanranding van de eerbaarheid (artikelen 372 tot en met 378 van het Strafwetboek) moet de rechtbank krachtens artikel 378 van datzelfde Wetboek de schuldige veroordelen tot ontzetting van de rechten genoemd in artikel 31, 1°, 3°, 4° en 5° van het Strafwetboek.

Hetzelfde geldt krachtens artikel 382 van het Strafwetboek voor de feiten ten laste gelegd bij de artikelen 379 en 380bis (ontucht, bederf van de jeugd, prostitutie) en krachtens artikel 383bis van het Strafwetboek voor kinderpornografie.

Voor alle andere in hoofdstuk VII vervatte misdrijven betreffende openbare schennis van de goede zeden kan de rechtbank krachtens artikel 386ter van het Strafwetboek dat verbod opleggen.

Ces interdictions sont d'une durée de minimum cinq ans (article 33 du Code pénal). Dépasant une durée de trois années et étant prononcées par jugement, elles empêchent toute application de l'alinéa deux de l'article 594 du Code d'instruction criminelle.

De plus, l'article 382*bis* nouveau du Code pénal prévoit la possibilité de prononcer une interdiction d'une durée allant de un an à vingt ans, d'être enseignant ou de faire partie d'une institution ou association dont l'activité concerne à titre principal des mineurs, en cas de condamnation pour des faits incriminés par les articles 372 à 386*ter* accomplis sur la personne d'un mineur de moins de seize ans ou impliquant sa participation. Dans ce cas également, les condamnations resteront mentionnées quelle que soit la gravité de la peine après le délai de trois ans si l'interdiction prononcée dépasse une durée de trois ans.

Enfin, le ministre, s'agissant de la suspension du prononcé rappelle que les tribunaux ne prennent une mesure telle que lorsqu'ils estiment que les faits reprochés ne nécessitent pas une condamnation pour protéger la société.

Les amendements n°s 3 et 4 sont successivement rejetés par 8 voix contre 3.

L'article 8 est adopté par 8 voix et 2 abstentions.

*
* *

Art. 9

Les amendements n° 1 (Doc. n° 988/2) déposé par *M. Barzin* et n° 5 (Doc. n° 988/2) déposé par *Mmes Herzet et Cahay-André et MM. Verwilghen et Borin* sont retirés.

M. Barzin dépose un amendement n° 8 (Doc. n° 988/3) au motif qu'il doit être réservé à tout citoyen la possibilité de prendre connaissance de l'intégralité des données le concernant pour information et pour correction éventuelle.

L'amendement n° 8 est adopté à l'unanimité.

L'article 9, ainsi modifié, est adopté à l'unanimité.

*
* *

Art. 10

L'amendement n° 6 (Doc. n° 988/2) déposé par *Mmes Herzet et Cahay-André et MM. Verwilghen et Borin* est retiré.

M. Duquesne dépose les amendements n°s 9 et 10 (Doc. n° 988/3) visant à donner à vie une information

Die ontzetting geldt voor minimum vijf jaar (artikel 33 van het Strafwetboek). Indien de ontzetting langer duurt dan drie jaar en door een vonnis wordt opgelegd, wordt iedere toepassing van artikel 594, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering daardoor onmogelijk.

Voorts voorziet het nieuwe artikel 382*bis* van het Strafwetboek in de mogelijkheid om voor een periode van één tot twintig jaar het verbod op te leggen om leraar te worden of deel uit te maken van een instelling of een vereniging die zich hoofdzakelijk tot minderjarigen richt, in geval van een veroordeling wegens feiten bedoeld in de artikelen 372 tot en met 386*ter* op of met deelneming van een minderjarige van minder dan zestien jaar oud. Ook in dat geval blijven de veroordelingen vermeld na de termijn van drie jaar, als het uitgesproken verbod langer geldt dan drie jaar ongeacht de ernst van de straf.

In verband met de opschorting van de uitspraak herinnert de minister eraan dat de rechtbanken pas een dergelijke maatregel nemen wanneer ze van oordeel zijn dat de ten laste gelegde feiten niet hoeven te leiden tot een veroordeling om de samenleving te beschermen.

De amendementen n° 3 en n° 4 worden achtereenvolgens verworpen met 8 tegen 3 stemmen.

Artikel 8 wordt aangenomen met 8 stemmen en 2 onthoudingen.

*
* *

Art. 9

De amendementen n° 1 (Stuk n° 988/2) van *de heer Barzin* en n° 5 (Stuk n° 988/2) van *mevrouw Herzet, mevrouw Cahay-André en de heren Verwilghen en Borin* worden ingetrokken.

De heer Barzin dient amendement n° 8 (Stuk n° 988/3) in. Volgens hem behoort iedere burger de mogelijkheid te krijgen om zich op de hoogte te stellen van alle op hem betrekking hebbende gegevens en zulks met informatieve doeleinden of met het oog op mogelijke verbeteringen.

Amendement n° 8 wordt eenparig aangenomen.

Het aldus gewijzigde artikel 9 wordt eenparig aangenomen.

*
* *

Art. 10

Het amendement n° 6 (Stuk n° 988/2) van *mevrouw Herzet, mevrouw Cahay-André en de heren Verwilghen en Borin* wordt ingetrokken.

De heer Duquesne dient de amendementen n° 9 en n° 10 (Stuk n° 988/3) in, die ertoe strekken betreffen-

précise et complète pour les activités relevant de l'éducation, de la guidance psycho-médico-sociale, de l'aide à la jeunesse, de la protection infantile, de l'animation ou de l'encadrement des mineurs, au sujet des personnes condamnées pour des faits commis à l'égard d'un mineur (pour les articles visés par cet alinéa 2) même en cas de réhabilitation.

La décision d'engagement est dès lors prise en parfaite connaissance de cause.

L'amendement n° 6 déposé par *Mmes Herzet et Cahay-André et MM. Verwilghen et Borin* est retiré.

L'amendement n° 9 est rejeté par 7 voix contre 3.

L'amendement n° 10 devient dès lors sans objet.

L'article 10 est adopté par 10 voix et une abstention.

*
* *

Art. 11 à 14

Les articles 11 à 14 ne donnent lieu à aucune observation et sont adoptés à l'unanimité.

*
* *

Art. 15

M. Jean-Jacques Viseur dépose les amendements n° 14 et 15 (Doc. n° 988/3) visant à remplacer, d'une part, le mot « *machtiging* » par le mot « *toestemming* », plus approprié, et d'autre part, les mots « *ervoor waken* » par les mots « *ervoor zorgen* » au motif que les personnes concernées doivent veiller à ce que la transmission des informations se fasse correctement.

Les amendements n°s 14 et 15 sont adoptés à l'unanimité.

L'article 15, ainsi modifié, est adopté à l'unanimité.

*
* *

Art. 16 et 17

Les articles 16 et 17 ne donnent lieu à aucune observation et sont adoptés à l'unanimité.

*
* *

de de personen die zijn veroordeeld wegens feiten ten aanzien van een minderjarige (voor de in dit tweede lid bedoelde artikelen) hun leven lang nauwkeurige en volledige informatie te verstrekken wanneer het activiteiten betreft die onder opvoeding, psychisch-medisch-sociale begeleiding, hulpverlening aan de jeugd, kindbescherming, animatie of begeleiding van minderjarigen vallen, ook al is er herstel in eer en rechten geweest.

De beslissing om de betrokkene in dienst te nemen gebeurt bijgevolg met kennis van zaken.

Amendement n° 6 van *mevrouw Herzet, mevrouw Cahay-André en de heren Verwilghen en Borin* wordt ingetrokken.

Amendement n° 9 wordt verworpen met 7 tegen 3 stemmen.

Amendement n° 10 komt derhalve te vervallen.

Artikel 10 wordt aangenomen met 10 stemmen en 1 onthouding.

*
* *

Art. 11 tot 14

Over de artikelen 11 tot 14 worden geen opmerkingen gemaakt. Ze worden eenparig aangenomen.

*
* *

Art. 15

De heer Jean-Jacques Viseur dient de amendementen n° 14 en n° 15 (Stuk n° 988/3) in, die ertoe strekken enerzijds het woord « *machtiging* » te vervangen door het woord « *toestemming* », dat hier geschikt is, en voorts de woorden « *ervoor waken* » te vervangen door de woorden « *ervoor zorgen* », aangezien de betrokken personen ervoor moeten zorgen dat de gegevens op rechtmatige wijze worden overgezonden.

De amendementen n° 14 en n° 15 worden eenparig aangenomen.

Het aldus gewijzigde artikel 15 wordt eenparig aangenomen.

*
* *

Art. 16 en 17

Over de artikelen 16 en 17 worden geen opmerkingen gemaakt. Ze worden eenparig aangenomen.

*
* *

Art. 18

Mmes Herzet et Cahay-André et MM. Verwilghen et Borin déposent un amendement n° 7 (Doc. n° 988/2) au motif que la procédure de réhabilitation, supprimant toute possibilité dans le futur de pouvoir connaître les informations sur le passé du condamné libéré, engendre certains risques.

Par ailleurs, elle permet à un individu qui réitère un fait visé aux articles 372 à 386ter du Code pénal, accomplis sur un mineur ou impliquant sa participation, de ne pas être en récidive légale. Il peut donc à nouveau bénéficier d'une condamnation conditionnelle.

Permettre de ne plus prendre en considération une première condamnation alors que le taux de récidive est l'un des plus élevés dans ce domaine, n'est plus pensable.

La matière doit absolument être traitée d'une manière différente au vu de sa gravité c'est-à-dire du danger qu'elle engendre.

Par ailleurs, le texte de l'amendement reprend tel quel le complément apporté par le projet à l'article 621 du Code d'instruction criminelle.

Le ministre considère que plusieurs motifs justifient de s'opposer à l'adoption de cet amendement :

1. Par une mesure aussi excessive que celle proposée, on va toucher aussi bien les pédophiles pervers que des personnes ayant commis des infractions d'une gravité toute relative (par exemple un simple outrage public aux mœurs en présence d'un mineur ou des chansons obscènes sur la voie publique en présence d'un mineur ...).

2. Interdire la réhabilitation pourrait constituer pour bon nombre de délinquants une entrave à une véritable réinsertion sociale ce qui ne va pas véritablement dans le sens d'une prévention de la récidive, objectif pourtant recherché par les auteurs de l'amendement.

3. D'ailleurs, qu'il y ait ou non réhabilitation, il peut toujours exister un risque de récidive.

4. Des garanties supplémentaires ont été prévues pour éviter la récidive :

a) En effet, un avis spécialisé devra être recueilli au cours de la procédure de réhabilitation. La réhabilitation n'est pas un droit mais une faveur que la chambre des mises en accusation peut accorder ou refuser. Il est évident que la chambre des mises en accusation doit tenir compte de l'amendement et de la conduite du requérant mais aussi des risques pour la société. Elle bénéficiera à l'avenir d'un avis spécialisé dont le caractère professionnel sera assuré.

b) De plus, les extraits délivrés aux particuliers en vue d'accéder à une activité dans le domaine de l'enfance contiendront toujours les faits de violences

Art. 18

Mevrouw Herzet en mevrouw Cahay-André en de heren Verwilghen en Borin dienen een amendement n° 7 in (Stuk n° 988/2). De procedure van het herstel in eer en rechten, die iedere mogelijkheid ongedaan maakt om in de toekomst informatie over in vrijheid gestelde veroordeelden te kennen, houdt volgens hen een aantal risico's in.

Bovendien maakt die procedure het mogelijk dat iemand die bij herhaling feiten pleegt als bedoeld in de artikelen 372 tot 386ter van het Strafwetboek, gepleegd op of met deelneming van een minderjarige, ter zake niet onder de wettelijke herhaling valt. De betrokkene kan dus opnieuw aanspraak maken op een voorwaardelijke veroordeling.

Het is niet langer denkbaar dat geen rekening meer zou worden gehouden met een eerste veroordeling, terwijl in vergelijking met andere misdrijven voor dergelijke feiten een heel hoog recidivepercentage wordt genoteerd.

Gelet op de ernst van die feiten en dus ook op het gevaar dat ermee gepaard gaat, moet ter zake zeker een andere regeling gelden.

Voorts neemt het amendement integraal de toevoeging over die door het ontwerp aan artikel 621 van het Wetboek van Strafvordering wordt aangebracht.

De minister stipt aan dat er verscheidene redenen zijn om dit amendement niet aan te nemen.

1. Een extreme maatregel zoals die voorgesteld raakt niet alleen perverse pedofielen, maar ook mensen die geen echt ernstige misdrijven hebben gepleegd (bijvoorbeeld schennis van de goede zeden in het bijzijn van een minderjarige of het zingen van obscene liedjes op de openbare weg in het bijzijn van een minderjarige ...).

2. Het herstel in eer en rechten verbieden zou voor heel wat delinquenten een werkelijke reclassement in de weg staan. Dat staat dus veeleer haaks op de preventie van de herhaling, wat de indieners van het amendement nochtans nastreven.

3. Trouwens, of er nu herstel in eer en rechten is of niet, er is steeds het risico op herhaling.

4. Er werd voorzien in bijkomende garanties om herhaling te voorkomen.

a) Zo zal tijdens de procedure van het herstel in eer en rechten het advies van een deskundige moeten worden ingewonnen. Het herstel in eer en rechten is geen recht maar een gunst die de kamer van inbeschuldigingstelling kan toekennen of afwijzen. Het is evident dat de kamer van inbeschuldigingstelling niet alleen rekening moet houden met het verbeterd gedrag en met het optreden van de aanvrager, maar ook met de risico's voor de samenleving. Die kamer zal zich in de toekomst kunnen baseren op het advies van een professioneel deskundige.

b) Voorts zal in de uittreksels die de particulieren worden bezorgd in verband met activiteiten in de jeugdsector, steeds melding worden gemaakt van fei-

ou d'abus sexuels sur mineurs quelle que soit la gravité de la condamnation.

5. Il ne faudrait pas non plus négliger que l'impossibilité de demander une réhabilitation pourrait entraîner les parquets à ne pas poursuivre ou les tribunaux à accorder des suspensions du prononcé là où une condamnation avec sursis eût été plus adéquate. Il s'agirait d'un effet pervers du système.

6. Enfin, le fait de retirer tout droit de demander leur réhabilitation aux condamnés pour faits de mœurs commis sur des mineurs, pourrait être considéré comme constituant une violation des articles 10 et 11 de la Constitution. En effet, si une distinction peut être faite entre certaines catégories de personnes, cette distinction doit reposer sur un critère objectif et doit être raisonnablement justifiée. En l'espèce, la mesure proposée est-elle raisonnablement justifiée? Selon la Cour d'arbitrage « le principe d'égalité est violé lorsqu'il est établi qu'il n'existe pas de rapport raisonnable de proportionnalité entre les moyens employés et le but visé » (question préjudicielle posée à la Cour d'arbitrage, NR 729, 6 juin 1995).

L'amendement n° 7 est rejeté par 6 voix contre 3.

L'article 18 est adopté par 8 voix contre 1 et 1 abstention.

*
* *

Art. 19 à 29

Les articles 19 à 29 ne donnent lieu à aucune observation et sont adoptés à l'unanimité.

*
* *

L'ensemble du projet de loi, ainsi modifié, est adopté par 7 voix et 2 abstentions.

Les rapporteurs,

S. VERHERSTRAETEN
A. BORIN

Le président,

A. DUQUESNE

ten van geweldpleging op of seksueel misbruik van minderjarigen, ongeacht de ernst van de veroordeling.

5. Er mag ook niet worden vergeten dat de onmogelijkheid om herstel in eer en rechten aan te vragen, de parketten of de rechtbanken ertoe kan aanzetten om geen vervolging in te stellen, respectievelijk de uitspraak op te schorten in gevallen waar een veroordeling met uitstel gepaster is. Dat zou een kwalijke uitwas van de regeling zijn.

6. Als tot slot mensen die werden veroordeeld wegens zedenfeiten jegens minderjarigen elk recht op aanvraag van herstel in eer en rechten wordt ontnomen, dan kan dat beschouwd worden als een schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet. Het is namelijk zo dat als een onderscheid kan worden gemaakt tussen bepaalde categorieën van mensen, dat onderscheid moet berusten op een objectief criterium en redelijk moet worden gerechtvaardigd. Is de voorgestelde maatregel redelijk gerechtvaardigd? Volgens het Arbitragehof is er sprake van schending van het gelijkheidsbeginsel wanneer vaststaat dat de gebruikte middelen niet in redelijke verhouding staan tot het beoogde doel (zie ook prejudiciële vraag gesteld aan het Arbitragehof, N° 729, 6 juni 1995).

Amendement n° 7 wordt verworpen met 6 tegen 3 stemmen.

Artikel 18 wordt aangenomen met 8 tegen 1 stem en 1 onthouding.

*
* *

Art. 19 tot 29

Over de artikelen 19 tot 29 worden geen opmerkingen gemaakt. Ze worden eenparig aangenomen.

*
* *

Het gehele wetsontwerp, zoals het werd gewijzigd, wordt aangenomen met 7 stemmen en 2 onthoudingen.

De rapporteurs,

S. VERHERSTRAETEN
A. BORIN

De voorzitter,

A. DUQUESNE